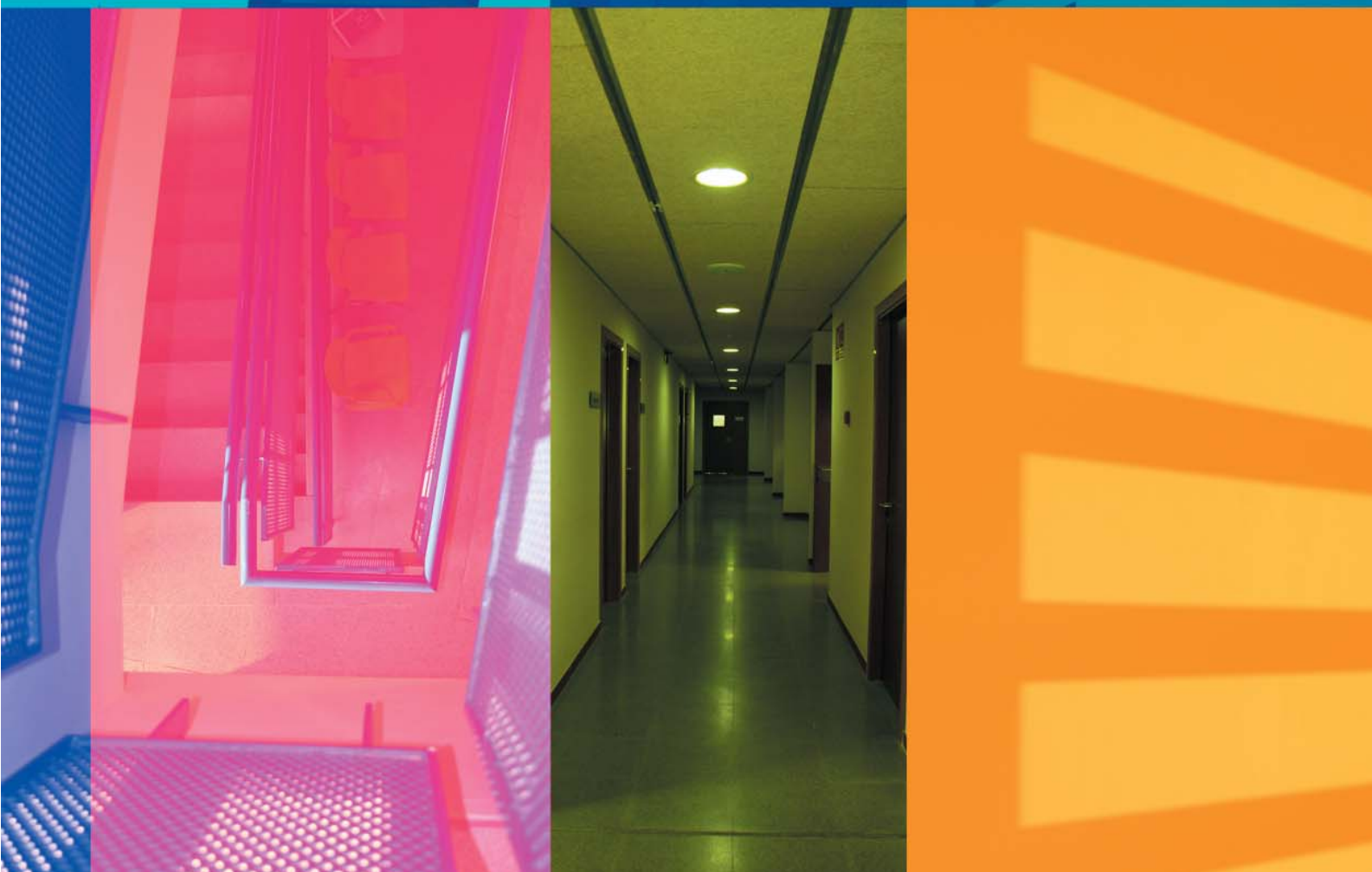

Suar 21 tinta

Revista elaborada pels
alumnes de l'Escola d'Adults.
Centre de Formació i Ocupació
del Baix Montseny – Sax Sala

Presentació

Ja hi som! Certificat	2
2011, Any Internacional dels Boscos i de la Química Graduat en educació secundària	5
Brainstorming Anglès inicial	8
Defining words Anglès funcional	9
Entrevistes a les voluntàries Aprendre a llegir i a escriure I B i II B	12
Quin canvi! Perfeccionar la lectura i l'escriptura, grup A	14
El racó de l'art Dibuix i pintura	16
Vols conèixer les nostres professores? Accés a cicles formatius de grau mitjà	18
Otras fechas Castellà elemental	20
Somiar és gratis! Perfeccionar la lectura i l'escriptura, grup B	24
Animals de Marroc, Gàmbia, Senegal i Guinea Català oral A, Aprendre a llegir i a escriure I A i II A	27
Un passeig per la Batllòria Ensenyaments inicials	30
Saps què és l'Identificador Digital? Informàtica	32
Col·laboracions	34
Informació del curs	37

Ja hi som!

Enguany tornem a gaudir del nostre Suar Tinta. Però aquest any, més que mai, està ple d'il·lusions:

- Il·lusió pel nou equipament que hem estrenat.
- Il·lusió per treballar junts i conviure amb els altres serveis adreçats a la formació de persones adultes, a l'ocupació i a l'empresa.
- Il·lusió per compartir el nostre temps amb els altres.
- Il·lusió per conèixer millor el món i els països dels nostres veïns i companys.
- Il·lusió per créixer i somiar amb un futur millor.
- Il·lusió per conèixer i estimar el nostre poble.

Per tot plegat, només em queda felicitar els alumnes que l'han fet possible i els mestres que els han acompanyat en aquest camí. Felicitats!

Francesc Deulofeu i Fontanillas
L'alcalde

Staff

Suar Tinta núm 21 - abril 2011

Revista de l'Escola d'adults
Centre de Formació i Ocupació del Baix Montseny
Sax Sala
C/ Montserrat, 28 -08470 Sant Celoni
Tel. 938674175
cfadults@santceloni.cat

La revista s'ha elaborat a partir de textos i col·laboracions dels alumnes del Centre, als quals agraïm la seva participació. Aquesta és una revista plural, on tots els autors poden expressar lliurement les seves opinions. Per tant, les valoracions i judicis dels diferents articles pertanyen als seus autors, i no han de ser necessàriament compartides per l'equip de redacció ni pel Centre.

Edició i disseny: Ajuntament de Sant Celoni
Impressió: Gràfiques Arco

Molts de nosaltres hem vist com, en poc temps (poc més de dos anys), s'ha passat del que va ser una grata notícia, després un projecte sobre un paper, al que avui ja és una realitat de la que gaudim des del passat mes de setembre: el nou Centre de Formació i Ocupació Sax Sala. A la revista del curs passat vàrem recollir les nostres impressions arrel de la visita realitzada acompanyats per l'alcalde, un cop acabades les obres. Aquest any volem recollir les de les persones que hi treballen, els professionals, i també la d'alguns usuaris dels diferents serveis que el centre acull. D'aquesta manera volem finalitzar el seguiment que amb tant d'interès, propi i col·lectiu, hem anat fent al llarg d'aquests dos..., tres cursos. Volem també agrair la col·laboració de totes les persones que ens han dedicat una part del seu temps i ens han explicat què fan o quina és la seva tasca en el centre. Gràcies a totes elles ara podem oferir-vos aquest recull en el que ens fan una valoració de Sax Sala, assenyalen aspectes positius i d'altres que podrien anar-se millorant... tot amb l'objectiu d'oferir un bon servei que respongui a les necessitats de Sant Celoni i els seus voltants.

Elisenda Ramírez Gil

Coordinadora de Promoció Econòmica

Faig una valoració molt positiva de Sax Sala, tant per als treballadors i professionals del centre, com per als usuaris. És un encert la integració de tots els serveis de promoció econòmica i formació.

Com a aspectes positius vull assenyalar els següents:

- Les instal·lacions noves, grans i adequades.
- La ubicació en un mateix edifici de tots els serveis municipals de formació.
- Millora qualitativa i quantitativa: possibilitats d'oferir més i millor formació.

Entre els aspectes a anar millorant, caldria:

- Imatge unificada dels diferents serveis, de manera que les persones percebin Sax Sala com un centre de formació integrat.
- Ampliació de la dotació informàtica.
- Resoldre alguns desperfectes en les instal·lacions.
- Ampliació de l'oferta de formació ocupacional i contínua.

Neus Lechón Vargas

Administrativa del centre

Com tots els edificis nous, té molts beneficis i algunes mancances que s'aniran corregint. Tenim grans espais, molta llum, accessibilitat molt bona ...

És una instal·lació amb moltes possibilitats i permet la programació d'activitats molt diverses.

Es disposa d'uns espais que no tots els centres de formació poden tenir, com la sala polivalent on es fan conferències, presentacions de programes, cursos, la sala taller, sales per a emprenedors...

Com a aspectes a millorar, caldrà anar modificant l'oferta formativa i adequar-la a la

situació econòmica actual, en la qual hi ha molta gent aturada amb ganes d'aprendre. Al taulell d'administració rebem molta gent que demana cursos de formació per tal d'ampliar i/o actualitzar el currículum. Caldrà ampliar l'oferta en aquest sentit, ara que l'espai el tenim.

Alumnes de la Casa d'Oficis d'Atenció a les Persones

Formació ocupacional

Pel que fa a les apreciacions de caràcter general, considerem que l'edifici és bonic i, en general, agradable. Té una il·luminació perfecta i bona climatització. Les aules són molt espaioses.

Edifici molt net.
Mobiliari còmode.
Molta activitat de cara als usuaris.

Falten cortines a les finestres.

Creiem que el WC per a discapacitats no

està ben adaptat: caldria valorar l'alçada de l'inodor, fer un canvi de paperera, ja que la que ara hi ha s'obre amb el peu, i també falta senyalitzar "WC de discapacitats" a la porta exterior d'entrada als lavabos.

La porta per accedir al WC de discapacitats és molt difícil d'obrir tenint en compte que la persona va en cadira de rodes.

Les portes d'entrada a l'edifici pesen molt per a qualsevol persona, per a un discapacitat ...

Caldria més vigilància i manteniment dels aparells informàtics. Tots els ordinadors de l'aula tenen virus.

Lluís Solà i Llinàs

President de l'Associació d'Emprenedors i Emprenedores del Baix Montseny

Des de l'associació creiem que va ser un gran encert aprofitar la subvenció per fer aquest edifici i concentrar-hi molts serveis. Nosaltres valorem de manera molt positiva que des de l'ajuntament es pensés en les persones que tenim esperit emprenedor i ens dediquessin uns espais com els que ara ocupem. A més de reunions periòdiques, des de l'associació organitzem xerrades, tallers, sessions informatives i de formació, amb la voluntat d'ajudar i orientar a aquelles persones que puguin tenir un projecte, una iniciativa de negoci. Un dels nostres objectius és donar suport a l'emprenedoria. La veritat és que en aquests moments les ajudes són poques...

Tot és nou, hi ha molt de lloc, moltes aules grans, espaioses...

Caldria que a la planta soterrada hi hagués cobertura per als mòbils. També creiem que el lloc destinat per a viver d'empreses podria ser insuficient.

Alumnes de Dibuix i Pintura, grup B

Escola d'Adults

Amb el centre nou, s'ha millorat en tots els sentits. El simple fet de tenir una aula gran, espaiosa, on hi entra molta llum natural, ens ajuda molt a l'hora de pintar. Ara els amants de quadres grans tenim tot l'espai del món per moure'ns. Nosaltres estàvem a l'antic edifici de l'escola Moncanut, raó per la qual apreciem més el canvi.

També volem valorar comoditats de les noves instal·lacions com són el fet de tenir ascensor, uns lavabos més adients i una bona il·luminació en l'aula.

La ubicació de l'escola és també un aspecte positiu que volem subratllar, ens és més propera i no ens obliga a travessar la via del tren.

També valorem l'ambient que es respira a l'edifici, amb gent jove amunt i avall que sempre transmet optimisme i alegria.

Pel que fa a aspectes a millorar fa quatre dies ens haguéssim queixat dels cavallets, però ara que els tenim nous de trinca ... estem molt contents de poder gaudir d'aquest nou espai i les seves condicions.

Boni Sande Corbacho

Tècnica d'Orientació Laboral

La valoració que, des del nostre servei, fem de Sax Sala és positiva. Hem guanyat en espais i en mitjans.

El Club Feina disposa de més espai i més ordinadors connectats a Internet, proporcionant més autonomia a les persones que utilitzen el servei. Tenim també un terminal del SOC (Servei d'Ocupació de Catalunya) de manera que determinades gestions poden realitzar-se aquí i s'eviten, així, desplaçaments. S'ha guanyat en autonomia i en espais, responent de manera més adequada a les necessitats actuals. En conjunt hem millorat el servei de cara a l'usuari.

És molt important per al nostre servei tenir contacte proper amb els serveis municipals de formació perquè la comunicació i la fluïdesa són factors vitals en el nostre treball.

Cal una oferta de formació ocupacional, àmplia i flexible, que s'adapti a les necessitats del servei en cada moment. A més del que des dels altres serveis ja s'està oferint, nosaltres per respondre als usuaris, hem de comptar amb una oferta específica que respongui a la situació i a les demandes actuals.

Carmen Caicedo

Usuària del Club de Feina i alumna dels cursos de català del CNL

Aquest centre està molt millor organitzat que el centre anterior. Crec que tot és més adequat, més modern i amb més recursos. Les instal·lacions estan totes al dia, i això és molt important tenint en compte els temps que vivim.

Com a aspectes positius vull destacar, sobretot, la millor organització de cara als usuaris, com és el meu cas.

En el Club de Feina hi ha millor horari, ara és més flexible, de manera que les persones venim quan podem, a la nostra mida, segons la resta d'obligacions ens ho permeten. El servei també ha millorat.

Calen més cursos per a la gent que busquem feina. El nombre de places són limitades i, de vegades, et quedes amb les ganes d'entrar, com em va passar a mi amb els cursos de català. En aquest sentit, els horaris haurien de ser més flexibles, o diversos horaris per a un mateix nivell. De català només hi ha un horari per nivell i sovint no és compatible amb les obligacions que les persones tenim. Jo demanaria, per tant, més horaris, més flexibilitat i més places.

Alumnes de PQPI-PTT Sant Celoni

Els joves que participen en en PQPI-PTT valoren molt positivament l'equipament. Quan se'ls pregunta què en pensen de Sax Sala comenten: ...*"És un bon lloc per a la gent que no s'ha tret l'ESO... poden fer una formació per al món laboral"...* *"M'agrada molt més que l'antic espai ... té més coses que l'altre i és molt més gran"...* *"És un edifici acollidor i molt nou on es fan diverses activitats d'estudi per a persones adultes"...*

Quan se'ls demana quins aspectes valoren positivament diuen: *"Les aules són grans i tenen de tot ... també aire condicionat i calefacció"* (fan referència a l'aula de simulació i taller) *"Es fan molts tipus d'activitats: classes del PTT, escola d'adults, bossa de treball, cursos, ... està molt bé ... el meu pare també ve"*. *"Es fan moltes activitats de profit per a les persones adultes"*. Una jove de perfil de vendes, sensibilitzada amb el que està aprenent en formació, valora molt positivament i explicita: *"Quan entres a l'edifici et saluden"*.

Quan se'ls demana quins aspectes es podrien millorar no troben gaire a comentar, tanmateix manifesten "... potser falten unes cortines o més persianes de llibret" o "les parets s'embruten fàcilment" o "l'aire de vegades va malament" ... Són petites "batalletes" d'ús quotidià. La demanda "estrella" és... *"estaria bé que hi hagués una cafeteria"*.

2011, Any Internacional dels Boscos i de la Química

| Graduat en educació secundària

L'any 2011 va ser declarat Any Internacional dels Boscos per l'Assemblea de les Nacions Unides el 2006, així com també la mateixa Assemblea el 2008, i a petició de la UNESCO, el declarava Any Internacional de la Química. Els i les alumnes del curs de Graduat en educació secundària hem volgut fer una petita ressenya de la celebració d'aquestes efemèrides, perquè en l'assignatura de Ciències Naturals i Tecnologia preparem aquests temes. La metodologia que hem seguit per elaborar l'article ha estat a partir d'un treball en grups a la classe, amb una recerca prèvia a internet del material utilitzat.

ELS BOSCOS PER A LES PERSONES

La celebració de l'Any Internacional dels Boscos sorgeix amb l'objectiu de "celebrar el paper dels homes en la gestió i conservació de la massa forestal". Resultarà útil per prendre consciència que els boscos són part integrant del desenvolupament sostenible del planeta a causa dels beneficis econòmics, socioculturals i ambientals que proporcionen. Es pretén fixar la mirada i l'atenció en la importància que tenen els boscos en la lluita contra el canvi climàtic.

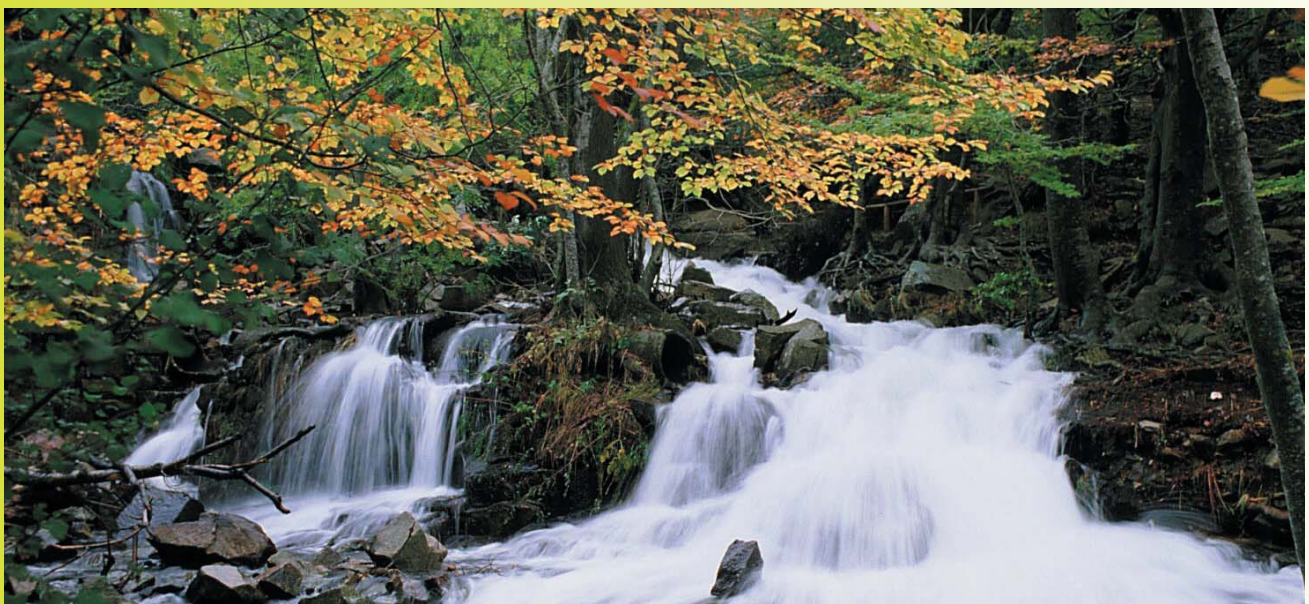
Els boscos acostumen a tenir una alta quantitat d'arbres i ajuden a modular els fluxos hidrològics, conserven el sòl de l'erosió i el que és més important: fixen el CO₂, atrapant-lo i, per tant, mitiguen el canvi climàtic. Pel procés de la fotosíntesi capten el CO₂ i produeixen oxigen que ens és tant necessari per viure.

El logotip de l'Any Internacional dels Boscos, 2011 s'ha dissenyat per transmetre i il·lustrar el lema "*Els boscos per a les persones*". Els elements iconogràfics del dibuix representen alguns dels nombrosos valors dels boscos: proporcionen habitatge a les persones i un hàbitat per a la diversitat biològica, són font d'aliments, medicaments i aigua potable i tenen una funció vital d'estabilització del clima i el medi ambient mundials.

Conferència de Martí Boada, tret de sortida a l'Any Internacional dels Boscos 2011

Martí Boada, veí de Sant Celoni, naturalista, doctor en Ciències Ambientals, professor de la UAB i artífex del futur Museu del Bosc de Catalunya, va fer una de les conferències inaugurals de la Cimera del Clima de Cancún (Mèxic), que va servir d'obertura de l'Any Internacional dels Boscos.

En la conferència va explicar la necessitat de reduir les emissions de diòxid de carboni per millorar la qualitat de vida del planeta. A la cimera s'hi va concloure que la desforestació i la tala abusiva és responsable, en un 20%, de l'augment de la temperatura del planeta.

La Universitat Autònoma de Barcelona preveu la reducció i desaparició de boscos al Pirineu i al Montseny a causa del canvi climàtic. Espècies com el faig, el pi blanc, el castanyer o determinades classes de roures serien les que es ressentirien més d'aquesta situació, mentre que les espècies mediterrànies, com l'alzina, l'alzina surera o gran part dels pins subsistirien. A Catalunya, el canvi afectaria sobretot la zona del Montseny, on les espècies actuals retrocedirien i es desplaçarien cap al nord del territori, bàsicament a l'àrea pirinenca.

Sant Celoni té una situació privilegiada entre els Parcs Naturals del Montseny i del Montnegre-Corredor, espais naturals de gran riquesa i bellesa paisatgística.

El Parc Natural del Montseny, Reserva de la Biosfera, presenta una vegetació amb estatges. A les parts baixes hi ha boscos característics de la Mediterrània, com alzinars, suredes i pinedes; a la muntanya mitjana, alzinar muntanyenc i rouredes; i per sobre dels 1.000 m., fagedes i avetoses.

El Parc Natural del Montnegre-Corredor té com a formacions vegetals més esteses l'alzinar, les suredes i les pinedes de pi blanc i pi pinyoner. A les parts més altes del Montnegre destaquen les rouredes, a l'obaga hi trobem castanyers i als sots més humits, s'hi conserven magnífiques vernedes.

BIBLIOGRAFIA

- <http://amicsarbres.blogspot.com>
- <http://www.monsostenible.net>
- <http://www15.gencat.cat>
- <http://www.diba.cat>
- <https://desdelamediterrania-wordpress.com>
- www.tv3.cat/videostv3alacarta

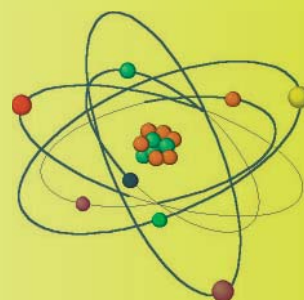
**QUÍMICA:
LA NOSTRA
VIDA, EL
NOSTRE
FUTUR**

La Química és a tot arreu. Des que ens despertem fins que ens anem a dormir la Química ens persegueix. No només la trobem en els productes creats per l'ésser humà sinó que el nostre cos també és química. Un exemple són els nostres sentits: el gust, la vista i l'olfacte. Percebem sabors, colors i aromes gràcies a la Química.

L'any 2011, Any Internacional de la Química, també coincideix amb el centenari del Premi Nobel que es va atorgar a Marie Curie, la qual cosa ofereix l'oportunitat de reconèixer la contribució d'aquesta científica a la ciència i de reivindicar el paper de la dona en aquest camp.

Un dels objectius de l'Any Internacional de la Química és fer comprendre al públic que la química és una eina fonamental per a satisfer les necessitats de la societat. També cal desmentir la idea que les coses naturals no tenen química. Els avenços científics i tecnològics que tenen la química com a base han influït molt en la qualitat de vida i en el progrés de la humanitat. La contribució de la química a la solució dels problemes del món actual és, doncs, fonamental.

L'Any Internacional pretén conscienciar la població de les contribucions que fa la química al benestar de la humanitat i amb això augmentar el seu reconeixement públic. Sota el lema "Química: la nostra vida, el nostre futur", vol oferir un conjunt d'activitats, tant d'entreteniment com educatives, per a tots els públics. Fins i tot, una moneda de col·lecció commemora l'Any Internacional de la Química i la celebració del centenari de la concessió del Premi Nobel de Química a Marie Curie.

Pilar González parla sobre la importància de la Química en el programa El Medi Ambient de tv3

Pilar González, catedràtica de química inorgànica de la UAB, comenta que tot el que tenim en el nostre entorn, nosaltres mateixos, tot és química. "Avui la química pot contribuir a buscar fonts d'energia bàsicament procedents del sol que permetin substituir els combustibles fòssils i que tota la humanitat pugui disposar d'aigua potable. També ha de vetllar perquè tots els processos que faci estiguin dintre del que avui s'anomena química verda, que busca disminuir o evitar l'impacte negatiu que aquesta ciència pot tenir en el medi ambient i en la salut".

Algunes dades sobre la importància de la química en la indústria manifesten el desenvolupament que ha tingut aquesta ciència. Actualment, el sector químic industrial ocupa el quart lloc com a sector d'oferta de llocs de treball de l'Estat espanyol i Catalunya encapçala aquesta oferta amb el 37% del total. La química catalana aporta un 15% a l'economia de Catalunya i un 5% a l'espanyola. Es generen prop de 250.000 llocs de treball (directes, indirectes o induïts) que suposen més del 15% de la força laboral de Catalunya i al voltant de la meitat del territori espanyol. A més, el 87% dels empleats són treballadors fixes, percentatge molt superior al 75% del conjunt de la indústria.

La indústria de Sant Celoni té una destacada presència en el sector químic.

A la zona de Sant Celoni l'actual composició de la indústria es destaca en el sector químic, que alhora genera una important activitat econòmica d'empreses de serveis.

Actualment podem trobar una vintena d'empreses del sector químic – farmacèutic – en aquesta zona de Sant Celoni que estan ubicades sobretot a la zona de la conca de la Tordera.

Any Internacional de la
QUÍMICA
2011

BIBLIOGRAFIA

<http://www.quimicq2011.es/>
<http://blocs.iec.cat/aiq2011>
<http://www.educacontic.es/blog/2011>
<http://phobos.xtec.cat/butlletic>
<http://www.tv3.cat/videos/3362431/>
Servei de creació d'empreses- CFO del Baix Montseny. Sax Sala

Brainstorming

| Anglès inicial

Brainstorming is a technique used to join a large quantity of ideas. The ideas generated to solve a specific problem and for academic and business purposes. There are different brainstorming techniques for group working. So the students of Initial English level have worked together to define three current and popular topics:

english

It is the language of the future. It is the language of communication when you travel or in social networks: it is open to the world. It is good and useful for travelling and knowing new places and new people. It is an international language. It is the common language in multinational companies, business, politics, and technology. It is the official language in many countries. It is the original language of great writers (William Shakespeare, Arthur Conan Doyle and Samuel Beckett). English humour is different and funny.

barcelona

It is the capital of Catalonia. It is a cosmopolitan and multicultural city. It is big, entertaining, beautiful and modern. It is the capital of culture. It is a touristic city for holidays. Since the Olympic Games in 1992 it has grown and become famous all over the world. It is a tolerant city and fights for the world and social problems. It has great places to visit: la Sagrada Família, beautiful parks: Park Güell, la Ciutadella... modernist buildings: Casa Batlló, la Pedrera, a fantastic stadium: el Camp Nou and great museums of the best painters of the 20th century: Pablo Picasso, Joan Miró and Antoni Tàpies. It has got a big and important harbour – port. The typical place to go for a walk is la Rambla. I love Barcelona!

unemployment

It is a serious and real pain for many people. It is a big problem. It is an evil in all the European countries. Now about a 20 % of people are unemployed. The government and the banks can't help because they don't have money. With the crisis that we are living it is very difficult to find a job and retired people also have problems for their pension. It is a familiar dilemma. It causes many worries. It is very sad because many people don't get money and they can't survive economically. It is stressful and unfair situation. The only positive thing is that you can use the time to study.

Defining words

| Anglès funcional

The process of learning a new word can be long. Between learning a word for the first time and being able to use the word in speaking and writing, students must get many different kinds of knowledge about the word. The first step, however, is to look for a definition, to give the meaning of the word. We use the word every day, we recognize it but it can be so hard to define it! So, the students of Functional English have written their own definitions about different words:

FOOTBALL by Marga Machín

It's a very important sport because it moves a lot of people. It is a game among 2 teams of 11 players. There are ten players and one goalkeeper in each team. It's played with a ball. The players have to score a goal in the opposite goal. There are many clubs around de world. The footballers are very famous personalities. They earn a lot of money.

BIRTHDAY by Miquel Vall-Ilosera

The anniversary of the date on which you were born. People eat the birthday cake to celebrate it.

Anniversary

It is a date which is remembered or

celebrated because a special or memorable event worthy of remembrance happened in a previous year.

A DOG by Imma Claramunt

The dog is a carnivorous mammal. The domestication of the wolf to become a dog has taken thousands of years. There are many differences among races for their physical and behavioural characteristics. There are ten officially recognized breed groups. It is an intelligent animal and it is very faithful.

For me, the dog is the best pet. There are famous dogs (real or fictional): Scooby Doo, Milu, Rex, Snoopy, Lassie, Goofy, Pluto, Laika, Idefix, Rin Tin Tin, Barry.

A KEYRING by Imma Fernández

A ring, a chain, a cord, etc. used to keep together a group of keys.

It can be made of different materials: metal, wood, plastic...

THE TREES by Joan Polls

There is a great variety of trees. Some trees are deciduous and others evergreen. We can't live without trees because they regenerate oxygen. From the trees we can obtain wood for furniture and other applications, but an excessive logging and

forest fires have seriously damaged the ecosystem. In gardens it is usual to find many trees, plants and flowers. Some birds build their nests in the trees.

YOGA by Joana Flores

A Hindu system of philosophy aiming at the mystical union of the self with the Supreme. It helps to get tranquillity through certain physical and mental exercises. It improves your breathing and relaxes your mind.

A CLOCK by Elsa R. Busquets

It is used for measuring and showing the time. Some of them are more expensive and others cheaper. A lot of people like stopping the needles.

There are many different models. They can be: sand clocks, tower clocks, sun clocks, wall clocks, analogical or digital.

THE GLASSES by Teresa Blanché

An optical instrument to correct defects of the vision, they are also called **eyeglasses**. They are used to protect the eyes. They are formed by two lenses mounted in a frame

that people wear in front of the eyes.

Types of glasses:

- Reading glasses – There are spectacles only for reading and sewing.
 - Infection control eye protection – They protect the eyes from dangers of infection.
 - Safety glasses – For working – for security.
 - Swim goggles – They are used for swimming to protect the eyes from the water.
 - Sunglasses – They are used to protect the eyes from the sun.
 - Bifocals, trifocals, and progressive lenses – Mature and adult people lose their ability of seeing. They help to see better.
 - Solar eclipse glasses – Watching the sun at any time requires special eye protection such as these Solar Eclipse Glasses
- Historical types of glasses:
- Pince-nez, The name comes from French – it is also known as the fingerpiece, these have a solid bridge piece which is made to fit the curvature of the bridge of the nose.
 - Monocle, is a type of lense used to correct the vision only in one eye.
 - Lorgnette. The lorgnette was usually used as a piece of jewellery, to enhance vision.

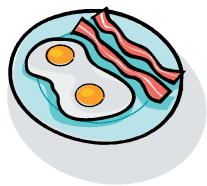
A BICYCLE
by Teresa Pascual

The bicycle is a vehicle of two wheels, a handlebar and two pedals, many people can ride it. There are different kinds of bikes: normal bike, racing bike, mountain bike, exercise bike. I have got a normal bike and I love going for a bike ride.

AN EGG
by Maria Magem

Female birds lay eggs. There are eggs of many sizes. Some are small like the quail's egg and other are big like the ostrich's. We can cook them in different ways: boiled, fried, and scrambled and we can make different omelettes: the omelette of potatoes and onion is very rich and good. The egg can be of two colours. The inside yolk is yellow. My grandmother advised me to have a raw egg yolk every morning because it was very healthy and it had a lot of vitamins. Summary: The eggs are good for people but you can not abuse of them because they produce cholesterol.

A BOOK
by Carme Roquet

It's used for a lot of things as to study, entertainment, instructions of different objects, reference book, address book, phone book and for anything to answer that we need it can be found in a book. It is usually made of paper but now we also find it in digital format, they are called e-books. If you haven't got any money or place for books it isn't a problem because in all the cities, towns and villages we can find a public library. I love reading books, I think that it's very healthy.

A DICTIONARY
by Rosa Costa

It is a book (quite thick) with a lot of pages. In this book you can find clearly the meaning of a word with an explanation. The words are listed alphabetically. It also can contain the translations of the words in other languages. They have some illustrations to be more understanding. It is an important book because it helps us to look up definitions and doubts.

A MAP
by Charo Guillén

It is a drawing of a geographical area or a land. It gives information about it and shows its main features.

A BIRD: The parrot
by Neus Nieto

It lives in trees. It lives in hot countries. It eats fruits. It can learn to say some words. We can have it at home. It has got bright feathers (yellow, red and blue).

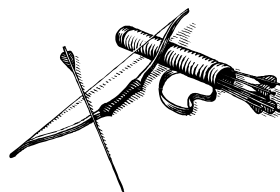
A GLASS
by Puri Martín

It is a container designed to keep liquids. You drink with a glass. It usually has a cylindrical or conical shape. It is open in one side and it doesn't have a handle or foot. It can be made of plastic, clay, wood or glass. The glass made of glass is the most hygienic and the most used.

A BOW
by Jordi Blas

It is a weapon, it is usually made of wood, It consists of a long piece of wood bent into a curve by a string attached to its ends. It has elasticity and strength enough to shoot arrows. The QUIVER is a bag or a box like a tube to carry the arrows.

A PEN
by Àngels Ortega

It is used for writing in ink. You can write, draw and paint with a pen. It is good for communication to write letters, messages, books, notices, exercises. There are different types of pens.

JUICE
by Clara Solà

It is the liquid that we obtain from the fruit or some plants. It is the "soul" of the fruit. It is a natural and healthy drink. The most famous one is the orange juice for its special quality and the C- vitamin that it has. I drink an orange juice every morning, it prevents to have a cold.

BREAD
by Badó Renau

It's a common food made from flour and water and baked in the oven. The baker is the person who makes and bakes the bread. There are different kinds of bread, it depends on the cereal that it's made (spelled, wheat, kamut) or the ingredients, or the shapes (loaf, mould, round) In Catalonia people eat bread with tomato.

A WASHING MACHINE
by Dolors Terrades

It is an invention of the early last century and with the time it has changed to be better. It is made of metal and it has a hermetic room where it gets water to wash the clothes. It also has a container for soap and other cleaning liquids. It washes, rinses and centrifuges. Nowadays the task of washing is easy.

A HOUSEWIFE
by Ana Jiménez

The housewife takes care of her family. She cleans, tidies the house and cooks every day. She can't be ill because her family can't be without her. In our society she is the less valuable person but she is the most important for the family.

A REFRIGERATOR
by Montse Montplet

An appliance or compartment which artificially is kept cool and used to store food and drink. It is also called fridge.

A ROSE
by Joan Albert

It's a flower and it's an emblematic symbol in Catalonia on the 23rd of April: Sant Jordi's Day. It can be of many colours but it is usually red. Its stem has thorns. The Maresme county is the major place of the production of these flowers.

A ROSE
by Begoña Sagredo

The rose is a garden flower. The rose is the flower of the rosebush. It is beautiful for its smell, its colour. It has a large stem and attractive flowers. Its petals form a central cone, they grow on the thorny and vertical stems. For me any other flower is like the rose. There are roses of different colours and meaning: White= Purity ; Pink= Admiration ; Yellow=Happiness; Orange=Passion; Red= Love. In Catalunya we celebrate the Day of Rose on Saint George's day. The rose is the queen of the flowers.

A PAIR OF TROUSERS
by Marisa Cela

They are an unisex piece of clothing, that is adapted around the waist covering each leg separately. They usually go as long as the feet. Trousers can be of different types (straight lines, baggies, "wide foot", etc..) and from different fabrics (corduroy, jeans, linen, cotton, etc.) . They also can be of different colours or patterns (plain, striped, checked, etc.). Among this large variety of trousers the most famous ones are the jeans. Jeans are original from U.S.A and they are manufactured since 1842.

A SMILE
by Isabel Comas

It is the expression you have on your face when you smile. It is used for smiling to the

life. When you smile you show happiness. It is the best defence that we have to protect ourselves.

A DREAM
by Josep Alfaras

Some sensations and imaginations that we have while we are sleeping. It is also a desire that somebody wants to be real and it is often difficult to make possible.

A LANGUAGE
by Teresa Espinàs

It is a system basically used for communication. It consists of a set of characteristic signs, sounds and written words which are used by the people of different communities or countries.

A MIRROR
by Carme Soldevila

It is a flat piece of glass that reflects light. When you look at it you can see yourself reflected in it. It is an useful thing, during the day you look at many different mirrors. At home: in the bathroom mirror, in the wall mirror...; in the car: the rear mirror; in the street: the window shops; in the bag: a make-up mirror; ..and in many other places.

A SHIP
by Lidia Vázquez

Craft to sail. It is a method of transport of goods between continents. One of the biggest ships is the Queen Mary and one of

the most famous ships in the world was the Titanic that sank on 14th April 1912. Many families spend the summer holidays on them, having deep-sea days on cruises.

A BAG
by Antonia Fonseca

A bag can have many shapes, sizes or types (large, small, narrow, wide,...) It can be of all colours and it is made of different materials and it is used for different things. In my bag I never miss to put a wallet, the key ring, a lighter and a packet of cigarettes, I also take my mobile phone and a diary. Now there are many men that also use a bag.

A RABBIT
by Fina Molina

It is a small animal. It usually lives in a cottage or in the country. Its meat is delicious for cooking . The Disney productions made a movie film about it (Roger Rabbit). Now it is the rabbit year in China.

COFFEE
by Maite Grande

Coffee is a seed that's original from Brazil. It grows in the ground. and then it is toasted. There are many different ways of having it: Espresso, Capuchino, single, Americano, with milk... I usually have a coffee in the morning to wake up and after to lunch. In the U.S.A they have larger coffee but lighter.

Entrevistes a les voluntàries

| Aprendre a llegir i a escriure I B i II B

La vida és per gastar-la... per als altres

Lluís Espinal, jesuïta

Els grups d'Aprendre a llegir i a escriure de l'Escola d'Adults, tenim la gran sort de poder comptar amb tres voluntàries que ofereixen el seu temps lliure a l'alfabetització de la gent adulta i la millor manera d'agrair-los la seva ajuda és homenatjar-les en aquesta revista.

La seva tasca és ajudar les professores en les feines de reforç com ara la realització d'exercicis d'escriptura, repàs de vocabulari o seguiment d'exercicis de lectura.

A totes elles, moltes gràcies!

SUSANA EGEA

La Susana Egea, que treballa fent tornos en una fàbrica de tèxtil, sap trobar sempre una estoneta lliure per venir a l'escola. Participa en grups d'alfabetització de matí i tarda.

Com és que t'has fet voluntària?

Perquè m'agrada molt ajudar la gent i em sento molt realitzada amb mi mateixa.

Dins de tots els voluntariats que existeixen com és que has escollit el d'ensenyar a llegir i escriure?

Perquè és el que em va millor pels horaris de feina i perquè m'agrada.

A través de qui et vas informar per fer el voluntariat a l'Escola d'Adults?

A través de l'Esperança que em va informar en què consistia la tasca d'ensenyar a llegir i escriure principalment a immigrants. Vaig venir a l'Escola d'Adults i la M. Antònia em va parlar d'aquests grups d'alfabetització.

Amb l'Esperança com us vau conèixer?

L'estiu passat vam acollir una nena del Sàhara i va ser llavors quan ens vam conèixer. L'experiència va ser molt difícil al principi: una altra llengua, uns altres costums. Però quan va marxar, la veies tan contenta amb el que s'emportava d'aquí, que és quan veus que ha valgut la pena.

Què voldries dir a la gent que no coneix aquesta possibilitat de fer el voluntariat en una escola?

És una estoneta que tu estàs amb ells, t'ho passes bé, aprens tu i aprenen ells. Aquesta és la part més gratificant, veure com ells i elles et riuen i com et donen les gràcies per una lletra o una paraula llegida.

ANNA MARIA BACH

L'Anna Maria Bach i Abadal s'ha dedicat més de 40 anys a l'ensenyament i ara, jubilada, continua exercint com a mestra voluntària en el grup d'Aprenere a llegir i escriure I de l'Escola d'Adults.

Com et vas decidir a fer-te voluntària?

Des de sempre, m'ha agradat l'ensenyament i estar amb els alumnes. Un dia en una reunió a la Rectoria Vella

amb els directors dels centres escolars i la inspectora, l'Esperança em va començar d'anar com a voluntària a l'Escola d'Adults —Doncs molt bé, hi aniré—, em vaig dir, i així és com vaig començar l'any passat i aquest any hi torno.

Quina era la teva feina abans de jubilar-te?

A ensenyament a l'escola l'Avet Roig, allà hi vaig estar uns 30 anys. En principi estava amb els grans, de 12 a 16 anys. Més tard, amb la prejubilació vaig dedicar-me a fer reforços a tota l'escola a l'hora que formava part de l'equip directiu.

Així doncs, no has deixat de dedicar-te a la teva vocació?

No, és que em sembla que no la deixaré mai —riu—... m'agrada molt.

A part del voluntariat, en quines altres activitats ocupes el teu temps lliure?

Ara aprofito per fer música, gaudeixo més del temps amb les meves filles i la família. També procuro cuidar-me, com que visc al mig del bosc, surto cada matí a caminar amb la gossa i m'arribo fins al poble a comprar el diari. No sé estar-me quieta.

Què els diries a les persones que com tu s'han jubilat de la feina, però no de la vida?

Val molt la pena gaudir d'aquesta època, de la jubilació. No tancar-se a casa i viure al màxim aquesta nova etapa.

ANNA CALLE

L'Anna Calle, barcelonina de naixement i celonina de jubilació, ha dedicat tota una vida professional i personal als altres. Dues tardes a la setmana les dedica al grup d'Aprenere a llegir i a escriure II.

Per què ets voluntària?

Quan ho fas és perquè et surt del cor i és innat. Jo vaig començar el voluntariat fa 30 anys, vaig anar de voluntària a Intermón on hi dedicava força hores fins que al cap d'un temps em van contractar i la meva jornada laboral va passar a ser de 8 hores i, per tant, ja no tenia temps per al voluntariat. L'únic que vaig fer va ser alguna catequesi. El meu marit, quan es va jubilar, portava

la comptabilitat d'una institució del Raval i la directora d'aquesta institució em deia que quan em jubilàs hi havia d'anar de voluntària. Els d'Intermón també em deien que quan em jubilàs continués com a voluntària, però jo tenia ganes de fer una cosa diferent: dedicar-me al quart món. Les tasques que jo feia a Intermón eren més administratives, no tenia tant la sensació de treballar en una ONG com els que treballen directament amb els projectes. Així doncs, al 2007, quan em vaig jubilar vaig començar el voluntariat al Raval ensenyant a llegir i escriure a gent pakistanesa. Vam començar sense cap llibre de guia.

Quan vas canviar el voluntariat a Barcelona pel de Sant Celoni?

El 2007 vam venir a viure a Sant Celoni, tot i que encara el següent any baixava al Raval, fins que vam veure que havíem de fer alguna cosa aquí, per integrar-nos més a Sant Celoni.

Va ser llavors que vam anar a parlar amb el mossèn per oferir-nos a ajudar per a qualsevol cosa i em van posar en

contacte amb l'Esperança i, arrel d'ella, amb l'Ana Navarrete i és així com vaig començar a venir a l'Escola d'Adults.

A part del voluntariat a l'Escola d'Adults em consta que fas més coses, oi?

Sí, amb un altre matrimoni vam engegar el Banc d'aliments de Càrites.

A les persones que estiguin llegint aquesta entrevista i que no participen en cap voluntariat, què els diries?

Jo els diria que si tenen temps lliure val la pena dedicar-ne una mica a compartir-lo amb els altres. És una cosa que t'omple i dedicar-te als altres és una cosa molt important.

Facis el que facis, el voluntariat sempre t'enriqueix, sempre en treus una cosa positiva. Jo animaria la gent que té temps i que ho vol fer, que ho faci, que val molt la pena. Tant se val en l'àmbit d'actuació: assistencial, social, educatiu,...

Quin canvi!

Perfeccionar la lectura i l'escriptura, grup A

Enguany, les alumnes del curs de Perfeccionar la lectura i l'escriptura, grup A han fet un recull d'invents i avenços tecnològics i ens expliquen com els han viscut i què han representat a la seva vida. Per fer aquest treball les alumnes han utilitzat eines informàtiques (en la majoria de casos per primera vegada). En primer lloc cada alumna ha redactat el seu text utilitzant la llengua catalana, el que els ha representat un gran esforç. Posteriorment, s'ha mecanografiat utilitzant un processador de textos. També han après a navegar per la xarxa, la qual cosa ens ha servit per cercar les imatges que acompanyen els textos. Esperem que us agradi.

LA NEVERA

Jo ja vivia a Sant Celoni quan vàrem comprar la primera nevera. Abans de tenir-la només podíem comprar els aliments frescos que havíem de consumir durant el dia i si sobrava alguna cosa ho fregíem perquè no es fes malbé. Quan vam comprar la nevera va ser fantàstic, ja que podíem guardar els aliments. Havíem de comprar una barra de gel i la ficàvem en un departament i així es refredava la nevera. Quan el gel es fonia, l'aigua queia a un dipòsit i s'havia de retirar i posar més gel.

ÀNGELES GARCÍA

L'AVIÓ

Em dic Antònia i sóc de Mallorca. Recordo que quan el pare estava molt greu, poder agafar l'avió i poder arribar a temps per veure'l amb vida va ser un alleujament molt gran per mi, per això penso que l'avió és un gran invent que et pot ajudar a arribar a temps allà on vulguis.

ANTÒNIA NICOLAU

L'AIGUA CORRENT

Us vaig a explicar com vivíem abans. Jo vivia al camp i no teníem aigua corrent. Anàvem a buscar aigua a la font amb un càntir de ceràmica. Per dutxar-nos escalfàvem l'aigua al foc i ens dutxàvem en un gibrell. També anàvem a buscar aigua al riu. Agafàvem el ruc, li posàvem unes "aguaderas", on posàvem els quatre càntirs. Un cop que havíem de passar el riu, el ruc va caure al mig. Ja podeu pensar l'enrenou que vam formar per aixecar el pobre ruc! Quan el vam aixecar, els quatre càntirs s'havien trencat. Ens vam quedar sense càntirs i sense aigua!

ANTONIA ZORRILLA

LA TELEVISIÓ

Conservo un grat record del pas de la televisió en blanc i negre a la televisió en color. Quan tenia vint-i-cinc anys, el meu marit em va donar una gran sorpresa. Jo vaig anar a comprar i quan vaig tornar vaig trobar la televisió en color al saló. Vaig sortir corrent a buscar la meva mare i la meva germana

per explicar-los la sorpresa que havia rebut.

DOLORES MORILLA

EL COTXE

El cotxe és un gran invent perquè et porta a tot arreu i és molt còmode. Jo em vaig treure el carnet de conduir per anar a treballar perquè sempre anava caminant o havia de demanar als fills que em portessin. El vaig treure amb 59 anys i, encara que em va costar aconseguir-lo, estic molt orgullosa de tenir-lo. El meu gendre em va regalar el cotxe com a regal de Reis. És un Seat Ibiza de color vermell. Em va molt bé i em porta a tot arreu.

ISABEL LÓPEZ

LA MÀQUINA D'ESCRIURE

Recordo amb gran estimació una màquina d'escriure que vaig comprar als meus fills quan tenien nou i dotze anys. Va ser una gran sorpresa, ja que no sabien que tenia la intenció de comprar-la. Els va fer molta il·lusió. No sabien què fer de contents que estaven. Era una màquina d'escriure de color blau, preciosa. No paraven d'escriure coses amb la màquina. Fins i tot jo vaig aprendre a escriure a màquina!

SILVERIA RAMÍREZ

ELS BOLQUERS D'UN SOL ÚS

Jo crec que els bolquers infantils d'un sol ús han estat un gran invent que ha ajudat molt a les mares. La meua mare m'explica que quan jo era un nadó no existien els bolquers que es tiren, sinó que es feien servir draps i gases que se subjectaven al nadó mitjançant una espècie de calcetes que es lligaven amb llaços. Quan el nadó embrutava el bolquer, aquest es rentava i es tornava a utilitzar. Això donava molt treball a les mares, però també significava un gran estalvi per a la família. Ara bàsicament s'utilitzen bolquers que es tiren quan el nadó els ha embrutat i d'aquesta manera les mares no tenen el treball de rentar els bolquers. Però aquests bolquers són cars. Cada vegada més s'utilitzen una altra vegada els bolquers de roba, ja que són més econòmics i ecològics.

SUSANA CORTÉS

EL TREN

Antigament no existia el tren i quan la gent havia d'anar a qualsevol lloc ho passava molt malament i era més difícil. S'havien d'utilitzar altres mitjans: anant a peu, a cavall..... que són mitjans més lents. Quan es va inventar el tren la gent va trobar una manera més fàcil de viatjar.

CHAIMA TALLISS

EL TELÈFON MÒBIL

Tots els avenços tecnològics han estat una millora per a la humanitat, però crec que no han estat a l'abast de tothom. Això és el que jo crec que és injust, perquè tots som iguals. Després d'aquesta reflexió, us explicaré que jo crec que un dels grans invents ha estat el telèfon mòbil, doncs per mi ha

suposat un gran avenç poder parlar amb els meus fills i la meua família a qualsevol lloc i a qualsevol moment, per això penso que és un gran invent.

ENCARNA MORENTE

LA RENTADORA

Quan a casa meua vam comprar la primera rentadora ens va fer molta il·lusió. Però hi havia un problema: no teníem aigua corrent a casa, així que havíem d'anar a buscar aigua al pou per fer anar la rentadora. Fins que no em vaig casar no vaig tenir una rentadora en condicions.

ENCARNA MORILLA

LA PLANXA

Com ja sabeu, a l'antiguitat també existien les planxes, però eren molt rudimentàries i per

planxar la roba era molt incòmode. Ara, gràcies a l'avanç de la tecnologia, podem planxar la roba sense cap problema perquè les planxes són més fàcils d'usar i més còmodes.

FÀTIMA MOUNIR

LA RÀDIO

En una finca d'Extremadura transcorre la història que us vaig a explicar. En una barraca de palla vivia una família molt humil però que s'estimaven molt. Cada nit s'asseien al voltant del foc que es feia enmig de la barraca, a la llum d'un llum d'oli. Però un dia tot va canviar. El pare d'aquella família va anar a una fira i va portar un regal que ens va canviar la vida. Era un aparell de ràdio. I aquella nit, tots al voltant de la ràdio escoltant el programa "De España para los españoles" va

ser una nit màgica. A partir d'aquella nit tots els veïns venien a casa a escoltar la ràdio amb nosaltres. Aquesta família era la meua, molt humil però amb molt amor per a tots.

ISABEL DONAIRE

LA FREGONA

Abans de tenir la *fregona* nosaltres

fregàvem amb baieta. Primer posàvem aigua a la galleda i després agafàvem la baieta i la mullàvem a l'aigua. A nosaltres ens costava molt i ens havíem d'ajupir per fregar el terra. Des que hi ha *fregona* és més fàcil i neteja molt bé. Ja no ens hem d'ajupir al tenir el pal, ja no ens fa mal l'esquena i neteja més ràpid i no deixa brutícia.

OUARDA BAGHOUR

LA BATEDORA

Antigament, quan no existia la batedora, cuinar algunes coses era més difícil. Quan havíem de triturar qualsevol cosa ho fèiem amb el ratllador o picàvem els ingredients en trossos molt petits. Per sort ara ja s'ha inventat la batedora i ara ho tenim més fàcil.

SAMIHA TALLISS

L'ELECTRICITAT

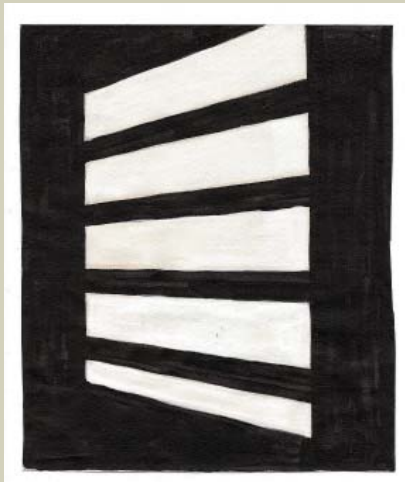
Us explicaré com vivíem abans de tenir electricitat a casa. Antigament no teníem llum, utilitzàvem làmpades de gas o espelmes per tenir llum. També fèiem servir teies. La televisió funcionava amb bateria degut a la falta d'electricitat. A casa només teníem una làmpada a una habitació, per això tota la família ens reuníem en aquesta estança de la casa. Les dones intentaven fer el menjar i les feines de casa durant el dia perquè a la nit tenien dificultats per fer-ho degut a la falta de llum.

WAFILA BENSELLAM

El racó de l'art

Dibuix i pintura

S/T. Teresa Ayats

Espais nous, comuns, transitables. Espais compartits per grups de persones de totes les edats, races, creences i esperances que es desplacen pels passadissos, l'ascensor amunt i avall, les trobades a la màquina de cafè, entrades i sortides al lavabo, circulació que puja i baixa per l'escala, sortides al carrer, entrades al Sax Sala. Converses, rialles, intercanvis, somriures, espera i...silenci.

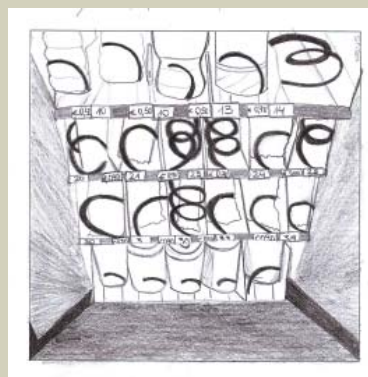
Com són aquests espais quan no hi transita ningú?

L'ascensor aturat, els lavabos buits, les papereres plenes, els passadissos llisos, l'escala deserta, la cafetera freda, la porta d'entrada tranquil·la, només una lleugera remor arriba de les aules.

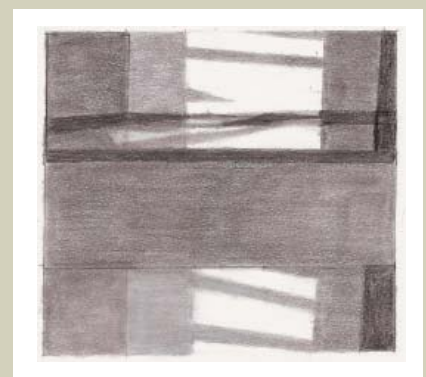
Els espais comuns, fins ara transitables han quedat buits, en silenci.

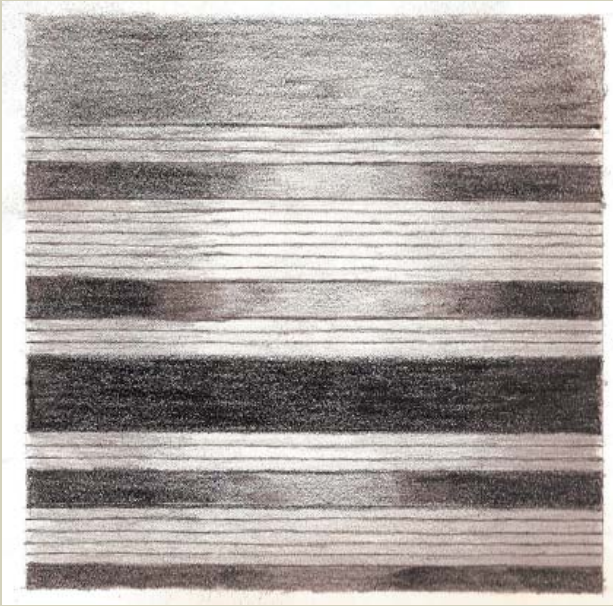
Art i cultura. Mercè González

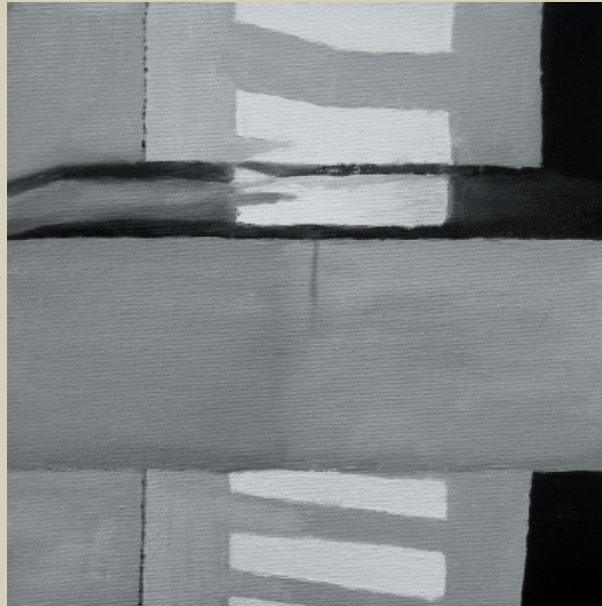
Tens canvi? Neus Millan

Las luces de los sueños.
Ana Ma Navarro

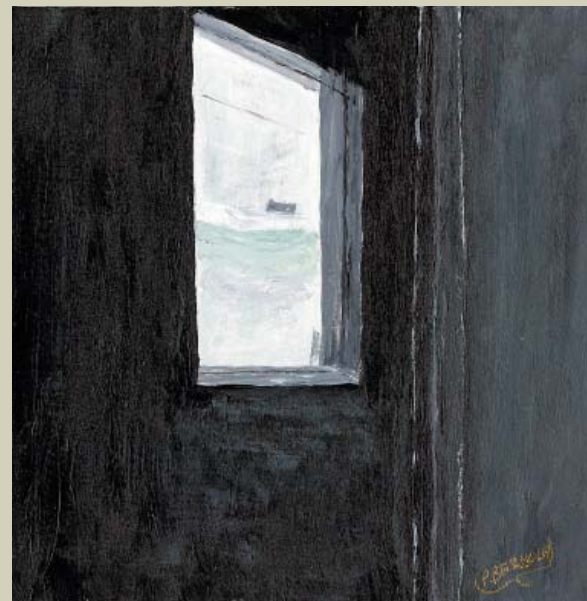

Equilibri. Daniel Lugilde

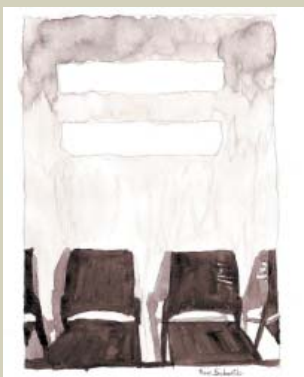

S/T. Jaume Noguera

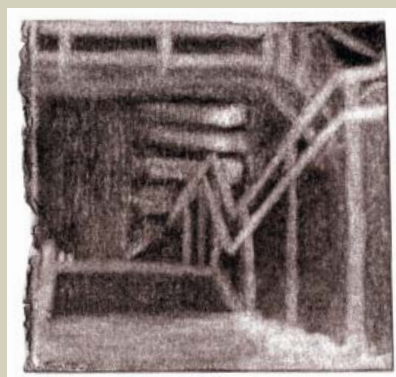
ESPAIS TRANSITABLES ESPAIS COMUNS

S/T. Pere Barnola

S/T. Neus Saborido

Il·lusió. Fina Codina

Meditació i silenci.
Ana Hernández

Vols conèixer les nostres professores?

Accés a cicles formatius de grau mitjà

Els alumnes del Curs de preparació per a la prova d'accés a Grau Mitjà estem arribant a la fi d'aquest. Aviat, exactament el dia 10 de maig, farem el nostre examen i, depenent del resultat d'aquest, se'ns obriran unes portes o unes altres. Evidentment, el nostre objectiu és superar-lo i el curs següent seguir una Formació Professional que ens permeti endinsar-nos en el món laboral. Abans que tot això arribi, i per col·laborar amb la revista del centre, hem volgut entrevistar els nostres professors per a que els pugueu conèixer una mica. Segurament, alguns de vosaltres els compartiu, què hem de dir ... hi,hi,hi!! Per a qui no els coneix, us presentem la M. Antònia, la Marina, l'Anabel i la Manoli.

La M. Antònia és la directora del centre i la nostra professora de ciències i tecnologia. La Marina se n'ocupa de les matemàtiques, l'Anabel de l'anglès i la Manoli de les llengües i les ciències socials, a part de ser la nostra tutora.

Com podreu veure en l'entrevista, les nostres preguntes són variades; abracen l'esfera personal i la vessant professional, i cap d'elles era obligatòria; podien deixar en blanc aquelles que no volguessin contestar, creieu que ho han fet... ups!! Les haureu de llegir!!!

PREGUNTES

01. Quants anys tens?
02. Què vas estudiar ? On?
03. Has estudiat fora del país ?
04. Per què vas escollir ser professora?
05. Si no haguessis estat professora, què t'hauria agradat ser ?
06. T'agrada el teu ofici? Per què?
07. Quants anys portes en aquest ofici?
08. T'agradaria seguir treballant de professora? Per què?
09. Algú de la teva família és o ha estat professor/a ?
10. Has tingut mai cap problema amb un/a professor/a ?
11. Quant temps fa que treballes al CFA Baix Montseny?
12. Quins canvis faries a l'escola?
13. Has treballat en altres llocs?
14. Quines assignatures imparteixes?
15. Quines diferències has notat en els alumnes els darrers anys?
16. Quina edat tenia l'alumne més gran que has tingut a Grau Mitjà?
17. Com és l'alumne perfecte?
18. Millor moment a classe?
19. El teu millor curs?
20. Algun alumne/a teu ha arribat a ser profesor/a?
21. Què t'agrada més una classe amb molts o pocs alumnes?
22. Com et sents quan els teus alumnes no paren atenció?
23. Has patit un intent d'agressió?
24. A què dediques el temps lliure?
25. Afecta la crisi a la teva feina?
26. Com compagines la vida amb la feina?
27. Quins programes de televisió t'agraden?
28. Quin esport t'agrada?
29. Vols canviar d'ofici?

RESPOSTES

MARIA ANTÒNIA

01. Cinquanta anys.
02. Biologia, a la Universitat de Barcelona.
03. No.
04. Perquè des de petita ja m'agradava, perquè ho vaig viure molt a casa.
05. No m'ho he plantejat mai.
06. Sí, perquè et relaciones amb molta gent i et satisfà molt veure com aprenen.
07. 26 anys treballant en una escola, però mentre estudiava ja havia fet moltes classes.
08. Sí, perquè m'hi sento molt bé.
09. Sí, la meva mare, que m'ha transmès la seva vocació, i les dues meves germanes.
10. No.
11. Pel setembre va fer 21 anys.
12. Els canvis que comportin adequar-se a les necessitats formatives de cada moment i poder disposar de més recursos.
13. Sí, en una escola de primària i a l'escola d'adults del meu poble.
14. Ciències i tecnologia i un grup d'Ensenyaments inicials a la Batllòria.
15. Cada vegada l'alumnat és més jove i, en general, crec que li falta motivació per aprendre i això fa que no hi posi prou esforç i dedicació a l'estudi.
16. Més de 40 anys .
17. El que s'esforça tant com pot i que aprofita al màxim el què està fent.
18. Quan s'entén i s'assoleix el que s'està treballant i la gent se'n sent satisfeta.
19. Cada curs té records molt bons.
20. Sí, força.
21. Depèn del tipus d'ensenyament es pot treballar amb més o menys alumnes.
22. Et sap greu, perquè estan desaprovechant el temps.
23. No.
24. Bàsicament a la meva família, però m'agrada el bricolatge i caminar.
25. Es detecta més demanda en la majoria de cursos de l'escola, ja sigui perquè hi ha moltes persones que estan aturades o bé perquè volen millorar la seva formació.
26. Organitzant-te molt bé.
27. Els informatius i les pel·lícules; normalment poso TV3.
28. La natació és un dels meus preferits.
29. No. Ja m'agrada el que faig.

MANOLI

01. Pregunta incorrecta.
02. Llicenciada en Història Contemporània per la UAB. Abans vaig estudiar al Josep Pallerola i Roca i a l'Institut Baix Montseny.
03. No.
04. No sé, sempre vaig voler ser profe. De petita jugava a professora amb una pissarra i les nines.
05. Caixera en un supermercat.
06. Sí que m'agrada. Té moments divertits i altres que no, però al final la balança sempre cau cap als millors moments.
07. 15 anys.
08. Sí, és el que m'agrada.
09. Sí, la meva neboda és professora.
10. El que passa a la sala de professors no surt d'allà.
11. 13 anys.
12. Avaluació contínua a GESO, més professorat, més activitats que obrissin el centre al poble.
13. Sí, en un forn, al cinema Mundial de Sant Celoni.
14. Llengües, socials.
15. Cada cop són més joves i tenen menys hàbits d'estudis.
16. Al voltant dels cinquanta anys.
17. És el que posa interès en els estudis.
18. Quan la classe segueix bé, va prenent apunts, etc
19. Sempre el curs passat!
20. Sí, tinc alguns exalumnes que han acabat les seves carreres, i algun d'ells és professor.
21. M'és igual mentre estiguin atents tots.
22. Una mica frustrada, no deixo de donar voltes al tema uns quants dies.
23. No.
24. A conèixer gent i veure el Barça.
25. Sí, a tots ens han retallat el sou.
26. Bé.
27. Partits del Barça, GH.
28. Practicar no gaire, veure futbol.
29. No; a no ser que fos per obligació.

MARINA

01. Sí a la meua edat li restes 22 obtindràs la meitat dels anys que tindrà l'any que ve.
02. Ciències econòmiques a la UAB.
03. No, *a mi pesar*, no.
04. Va ser per casualitat.
05. Hauria estat economista.
06. Sí m'agrada, perquè m'agrada tractar amb la gent i a més és molt gratificant.
07. 23 anys.
08. M'agradaria també fer altres coses.
09. Sí, el meu marit.
10. No.
11. 14 anys.
12. Sempre hi ha coses que cal millorar com per exemple afegir formació professionalitzadora.
13. Sí.
14. Matemàtiques a CFGM i GESO, economia a GS i un grup de Perfeccionar la lectura i l'escriptura.
15. No es pot generalitzar, perquè s'està perdent el valor de l'esforç i la il·lusió per aprendre.
16. Fa dos cursos vam tenir una persona que tenia 45 anys i el grup va funcionar molt bé.
17. Que presti atenció i tingui ganes d'aprendre.
18. Quan l'alumne ha entès allò que has explicat, és el millor de la classe.
19. Tots els anys poden ser el millor curs.
20. Sí, algun alumne que ha fet la prova d'accés a GS.
21. Depèn dels alumnes.
22. En un primer moment impotència, després llàstima.
23. Físic no, verbal sí.
24. A la família.
25. Sí, de forma positiva. Hi ha més gent que ara es dedica a estudiar.
26. Com puc.
27. Doncs no gaires, perquè tampoc veig gaire la televisió, perquè no fan res d'interès.
28. No practico cap esport concret, però sobretot m'agrada caminar amb la família. M'agrada el futbol, però veure'l.
29. Per ara no, però mai se sap.

ANABEL

01. 26 anys.
02. Traducció i Interpretació d'Anglès a Barcelona (UAB).
03. Sí, un any als Estats Units (San Francisco i Nova York).
04. Vaig fer el CAP i em va agradar això de ser professora.
05. M'agradaria exercir de traductora i, de fet, també ho faig.
06. Sí, perquè m'agrada ensenyar als alumnes una llengua que és tan important.
07. Quart any, però tercer curs.
08. Sí, perquè gaudeixo ensenyant.
09. No.
10. No.
11. Des del 2008.
12. Posaria més grups al matí, una cafeteria...
13. Sí, de recepcionista i de traductora.
14. Anglès.
15. No gaires. Sempre hi ha alumnes que s'interessen més i alumnes que s'interessen menys.
16. 45-50.
17. No hi ha un alumne perfecte. S'ha d'inventar!
18. Quan els alumnes estan calladets, la classe segueix bé, hi ha bon rotllo...
19. Cada any és millor que l'anterior en alguns aspectes, però pitjor en uns altres.
20. Potser sí.
21. El que compta no és la quantitat sinó la qualitat.
22. Em sento malament i indignada.
23. No.
24. Estar amb els amics i la família.
25. No directament.
26. Bé, no és gaire complicat.
27. Gran Hermano, El Barco, Los Simpson.
28. No m'agrada gaire l'esport, però si he d'escollir-ne algun, pàdel i natació.
29. No ho tinc pensat de moment.

El 23 de abril es *Sant Jordi*, día muy significado en Cataluña. En todos los países hay fechas que recuerdan hechos históricos, acontecimientos políticos, religiosos o que, simplemente, forman parte de las diferentes culturas y tradiciones. Todas ellas vale la pena recordarlas, mantenerlas y celebrarlas, porque... si no sabemos de dónde venimos, nunca sabremos quiénes somos ni hacia dónde vamos.

Junio: Fiesta de la cereza en Sefrou

(Mohamed El Aryane, Marruecos)

Sefrou es una pequeña localidad, situada al pie de las montañas del Medio Atlas marroquí, cerca de la ciudad de Fez. A su alrededor prosperan muchos cultivos, especialmente los de cerezas, que le han dado mucha fama por la celebración del Festival de la cereza. Este festival se realiza cada año en el mes de junio. Se presentan cantos y bailes de origen bereber, acompañados de un espectáculo de fantasía. Lo más importante de todo es el desfile de unas carrozas muy bonitas, que llevan las concursantes al premio de la "Reina de la belleza de las Cerezas". Sefrou es un pueblo muy bello y, además de la riqueza de su naturaleza y la bondad de su gente, ofrece un atractivo turístico. Por eso vale la pena visitarlo.

4 de abril: Día de la Independencia de Senegal

(Lansana Sane, Senegal)

En mi país, Senegal, hay muchas fiestas pero la más conocida y celebrada es la Fiesta de la Independencia Nacional de Senegal. Cada 4 de abril se organiza una fiesta muy grande para todos los senegaleses. La gente acude a la plaza de La Independencia para esperar al presidente y escuchar sus palabras sobre el país, África, el mundo... Después, la gente mira el gran desfile de soldados de los diferentes cuerpos, que van caminando y cantando; también desfilan los alumnos de diferentes niveles, los trabajadores,... Y todo el mundo tiene aspecto de disfrutar y estar muy feliz. Es un día en que se come y se bebe durante toda la jornada. La fiesta en la calle dura, por lo general, alrededor de cuatro horas. Y al final, cada uno regresa a su casa para pasar lo que queda del día con su familia. En este día todo Senegal se queda muy contento. ¡Gracias!

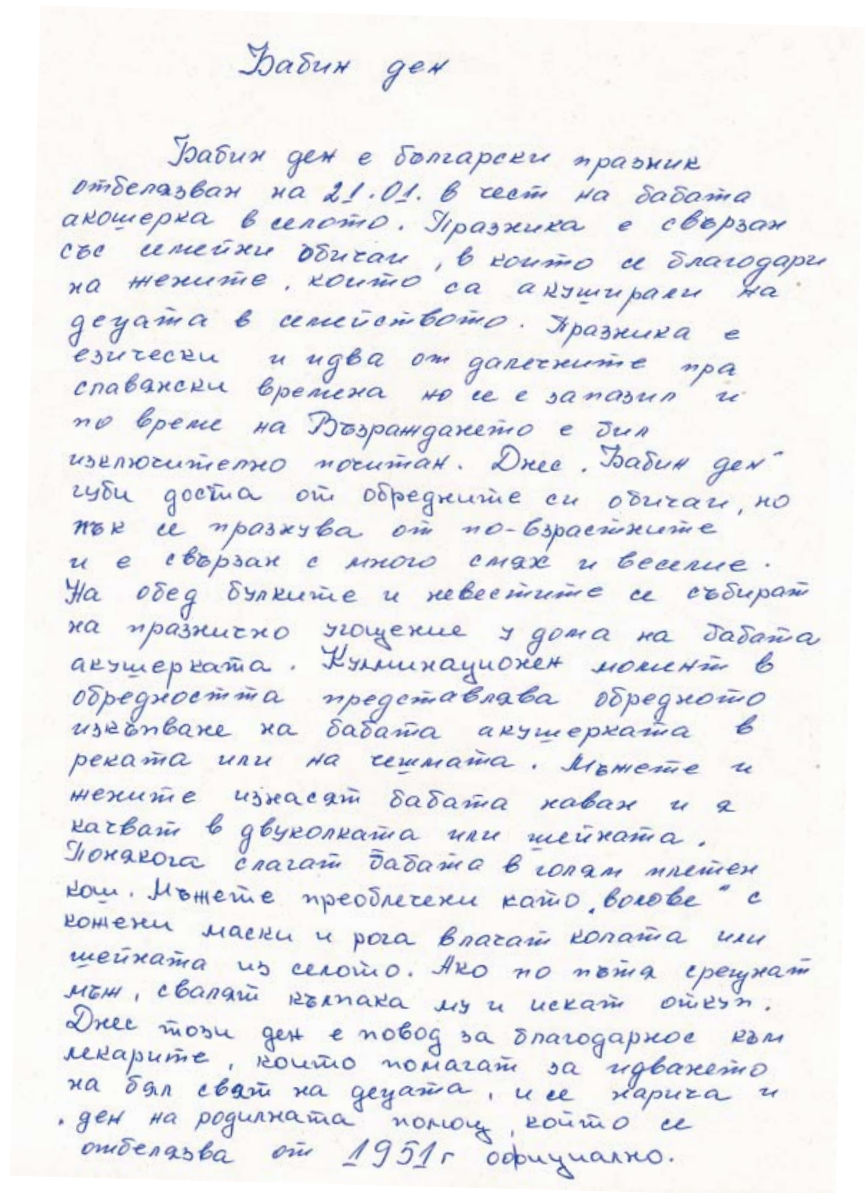
21 de enero, Babin Den

(Día de las Abuelas o Día de las Matronas)
(Petya Kancheva, Bulgaria)

El día de las matronas es un día de fiesta búlgaro que se celebra el 21 de enero. Se trata de una jornada en la que se honra a las mujeres que asisten en los partos. En las antiguas aldeas, las parteras eran las abuelas, mujeres de más edad y por tanto más experiencia. La fiesta está asociada a un ritual de carácter familiar con el que se agasaja y se agradece a las mujeres que ayudan a traer al mundo a los niños en el seno del hogar, en el calor de la familia. La fiesta es pagana, de origen eslavo, y procede de tiempos lejanos, pero ha sobrevivido. Durante el Renacimiento fue un día muy honrado. Hoy, el "día de las matronas" ha perdido gran parte de las tradiciones de su ritual, pero aún es celebrado por los mayores. Es una fiesta emotiva que implica montones de risas y mucha diversión.

Hacia el mediodía, las novias y esposas se reúnen en un banquete festivo que se celebra en casa de una abuela partera. Se inicia con toda una serie de actos rituales entre los que resalta el baño de la partera o matrona, en el río o la fuente. Los hombres y mujeres llevan a la abuela fuera de la casa, en una cesta de mimbre. Los hombres jóvenes, vestidos como "novillos", con máscaras de cuero y cuernos, recorren el pueblo en coche o en trineo. A lo largo del camino se tiene que cumplir con el hombre, las novias le quitan la gorra y quieren rescate.

Actualmente, este día, además de hacer un reconocimiento a las personas que llevaron a cabo una gran labor, es una ocasión para dar las gracias a los medios que ayudan y brindan atención materna en el mundo, cosa que se celebra oficialmente desde 1951.

14 de enero: El Año Nuevo Viejo

(Año viejo ortodoxo)

(Nataliya Plashkina, Ucrania)

Algunas fiestas religiosas en Ucrania van acompañadas de costumbres tradicionales. Las fiestas de la Navidad, por ejemplo, conservan rituales originales de la época pre-cristiana, en los que la naturaleza es la protagonista.

Puede parecer extraño, pero en Ucrania se celebra dos veces el Año Nuevo: el 1 de enero al "Nuevo estilo" (calendario gregoriano) y el 14 de enero al "Viejo estilo" (calendario juliano, por el que se rige la Iglesia Ortodoxa).

Malanka es la víspera de Año Nuevo que se celebra en la noche del 13 al 14 de enero, día de Vasilya, la fiesta más importante de la segunda Navidad. En el *misyatseslovi* ortodoxo se le dedican tres días de fiesta.

Las vísperas de Viejo-Nuevo Año es un tiempo de magia. Para nuestros antepasados, estos días eran días de una felicidad especial para la familia, para la casa, para la tierra (campo de maíz pelado)... Según otra costumbre

interesante del rito antiguo, esta noche se llama a "las generosas noches", las "buenas noches". Siguiendo la tradición, sólo las niñas o chicas van por las casas y cantan canciones populares. En cambio, el día de Año Nuevo Viejo, 14 de enero, son los muchachos de origen ucraniano los que van por las casas y, a la vez que lanzan granos de trigo, como si sembraran, recitan el siguiente poema, con el que se da la bienvenida al nuevo año y a la vez se desea una mejor cosecha de trigo, centeno, maíz... que traiga la felicidad a todas las familias y así poder disfrutar de vacaciones saludables:

Los villancicos navideños los cantan juntos los niños y las niñas; pero "sembrar" sólo lo hacen los niños. Es una operación que ha de hacerse por la mañana temprano. Desde los primeros días de las fiestas de Navidad, en todas las casas hay platos con dulces y algunas pequeñas cantidades de dinero,

para los niños que vienen a cantar algún villancico y a "sembrar". Desde tiempos muy lejanos, se creía que estas ceremonias traían, junto al nuevo año, suerte y prosperidad a las casas.

19 de diciembre: San Nicolaus

(Natalya Savchuk, Ucrania)

Cada país tiene sus costumbres y tradiciones. En Ucrania también hay muchas fiestas que llaman la atención. A mí personalmente me gusta el invierno porque es una estación en la que celebramos muchísimas fiestas.

La fiesta más bonita para mí, y creo que para todos los ucranianos, es el día de San Nicolaus, que celebramos el día 19 de diciembre. En este día todos nos convertimos en niños y esperamos los regalos que nos traerá San Nicolaus. Hay una leyenda que explica que hace ya mucho tiempo había un hombre que era muy rico y ayudaba a todo aquel que lo necesitaba. Él ayudaba sin esperar nada a cambio. Todo el año, desde su casa observaba todo y a todos. Quien se portaba bien durante el año, hacía cada día los deberes, ayudaba a sus padres o abuelos, tenía buenas notas en el colegio,... al final del año recibía un regalo, que podría ser algo dulce o algún juguete. Si te portabas perfecto, podías tener dulces y juegos. Pero si durante el año te portabas mal con los padres, los amigos, los profesores, ... recibías un palo largo y nada más. Esto significaba que tenías que reflexionar sobre tu comportamiento y mejorar durante el año siguiente.

Todos se preparan para esta fiesta. Los niños escriben cartas a San Nicolaus una semana antes de que éste llegue, le explican todos sus deseos, lo que quieren tener... pero también hay que explicarle cómo te has portado durante el año. Luego, estas cartas se dejan en las ventanas a la espera de que pase el cartero y las lleve a su dirección. El día 18, por la tarde, los niños se van a dormir muy pronto, porque así viene San Nicolaus más rápido. Al día siguiente, por la mañana, todo el mundo se despierta muy temprano y va en busca de sus regalos. Es una alegría que dura unos cuantos días. Los adultos esperan también esta fiesta con impaciencia, Aunque somos adultos, en el alma nos quedamos siempre con el niño que fuimos y siempre esperamos que se realice un cuento en nuestra vida.

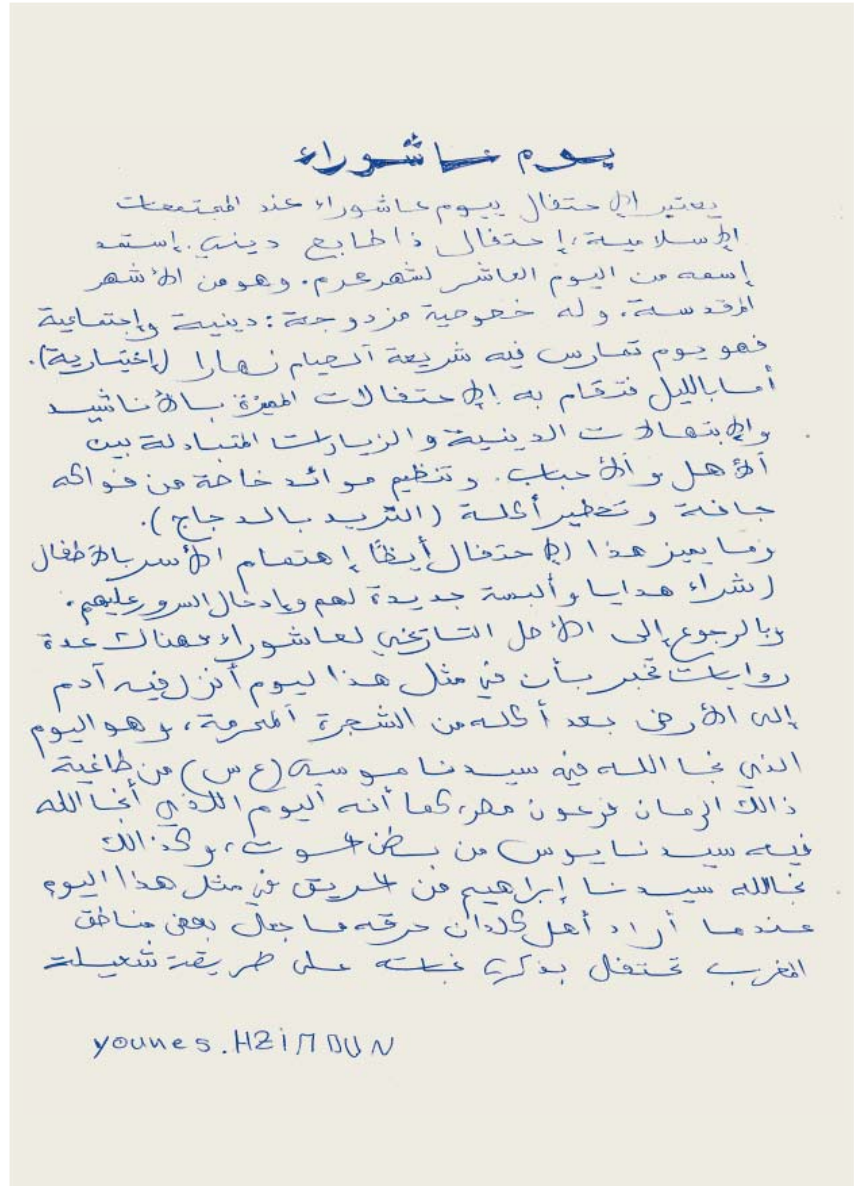
10 de Muharram: La Ashura

(Younes Hzimoun, Marruecos)

La Ashura es un día de celebración especial entre las sociedades musulmanas. Su nombre deriva del décimo día de Muharram, un mes sagrado, el primero del calendario lunar.

La fiesta tiene un doble sentido: uno religioso y otro social. Se trata de un día en el que se practica el ayuno, así como el día de antes o el de después, que también se ayuna. En cuanto a la celebración de la noche, se llevan a cabo distintas oraciones e himnos religiosos y se realizan visitas mutuas entre las familias y los seres queridos. Se comen frutas secas y se prepara un plato especial llamado Attarid, con pollo. Una de las cosas más relevantes de esta fiesta es la atención especial que se dedica a los niños (parecido a la Navidad cristiana), se les compra ropa y regalos. Es un día especialmente dedicado a los niños.

Volviendo al origen de la Ashura, hay muchas historias que indican que éste fue el día en que el padre de los seres humanos, Adán, fue expulsado del paraíso después de la recompensa del árbol prohibido. También es el mismo día en que Dios salva al profeta Yunus del vientre de la ballena y al profeta Abraham cuando fue lanzado por los caldeos al fuego. Éste último hecho es celebrado en algunas zonas de Marruecos con un recordatorio de este evento, la Calip, en la que el fuego, en forma de hogueras llamadas shuala en torno a las que la gente baila y salta por encima, simbolizan aquel momento. Por último, el día de Ashura es el día en que Dios salvó a su profeta Moisés de la operación del faraón. Éste es el punto común entre los musulmanes y los judíos que también celebran este día.

Somiar és gratis!

Perfeccionar la lectura i l'escriptura, grup B

Vivim en un món en el que els diners són molt necessaris. Però, malgrat que no sembli possible, encara ens queden algunes coses per les que no ens hem de posar la mà a la butxaca i, en canvi, ens proporcionen moments de veritable felicitat. Una d'elles és somiar.

Al Marwa, quan jo era un nen, cuidava ovelles, una vegada va venir un llap i se me'n va endur una. Mentre les cuidava tenia temps per pensar en el meu futur. Els meus somnis eren molt normals, només esperava trobar una noia que fos maca i em respectés, i tenir una família. I ho he aconseguit. Sóc feliç amb el que tinc!

Baghdad Halilich

No fa gaires anys el meu somni era tenir una bona pilota i jugar a futbol. M'agrada molt el Barça; si jo jugués en un gran equip seria molt ric i així podria fer moltes escoles per als nens de Gàmbia i també ajudar a les dones pobres per a tenir aigua i menjar.

HADJIE

Quan jo era un nen volia estudiar molt per arribar a ser director. Vaig estudiar dos anys però els meus pares van marxar cap a Alemanya i alemanyes... com podia jo continuar pensant en ser director? Vaig pensar en deixar l'escola i marxar a Alemanya, amb els meus pares. Estudiava i pensava, què faré? Finalment vaig venir-me a Espanya, un país molt bonic. No sóc director, ara sóc un treballador.

MOHAMMED BOUHARNOUFI

Des de petit sempre he somiat estudiar i ser un gran savi, amb això hauré contribuït al meu únic desig. D'aquesta manera podré traspassar tot el que jo sé a d'altres persones, per a que el SABER no tingui un final mai.

ASSIALIQUI HAMID

Sempre he tingut un somni: m'hauria agradat ser professor d'àrab, com el germà del meu pare, que està ensenyant a molts nens, grans i petits. Però quan era petit m'agradaven molt els animals, com les vaques, i somiava que tenia moltes. Al bosc recollia trossos de fusta i li donava forma: quatre potes, unes banyes... Jugava hores i hores amb les meves vaques de fusta, les cuidava i les portava al bosc per a que mengessin, vigilant-les per a no perdre ni una. Mentre elles menjaven, amb fustes em feia camions, cotxes... fins i tot la meua casa.

Amanat Jabbi

Quan era petit m'agradava pensar que jo era el president de Gambia. Volia ajudar a la gent del meu país per a que se sentissin millor. Volia treballar per a la gent pobre, per a que els nens poguessin ser bons estudiants i tinguessin escoles. També pensava en fer hospitals per a la gent que no té diners i necessiten curar-se i viure.

OUSAMOU GIKINETI

De petita sempre somiava ser una gran "bailarina de flamenco". M'agradava molt el cance, el baile... anava amb les amigues a col·locar els tablao flamencos i després totes ens posàvem a ballar i a cantar allí sobre. Ens agradaven molt les cançons del Camarón, però per ballar a mi sempre m'ha agradat molt ballar la rumba
~~Micela~~

Hola! Em dic Khalid, tinc 45 anys. Sóc del Marroc. Quan he vingut aquí, a Catalunya he aconseguit un dels meus somnis. El dia que vaig arribar estava molt content i em vaig adonar de que Catalunya és molt gran i la seva gent és divertida, molt acollidora i simpàtica.

Khalid maghnoey'

El meu somni és tenir una bona família, un bon treball i tenir bona salut.

El meu somni ja l'havia trobat però aquesta crisi ho ha canviat tot. Espero que aquesta situació millori.

NOREDINE

Animals de Marroc, Gàmbia, Senegal i Guinea

Català oral A, Aprendre a llegir i a escriure I A i II A

Aquests nivells pertanyen al grup d'Ensejaments inicials que, com el seu nom indica, corresponen a aprenentatges molt bàsics de la llengua, tant a nivell de comunicació oral, com de lectoescriptura.

Vaig pensar que podríem treballar el mateix tema amb els tres cursos a diferent nivell. Un cop seleccionat el motiu (els animals), vam treballar el vocabulari relacionat en els diferents grups. Després vam realitzar diferents tasques vinculades al món de la informàtica, en el qual s'estan iniciant els alumnes i pel qual se senten molt atrets/es. En el grup de Català oral vam fer una recerca d'imatges per Internet per tal que els alumnes determinessin quins animals corresponien als seus països d'origen. En el grup d' Aprendre a llegir i a escriure I els alumnes van fer un document amb el nom dels animals seleccionats en forma de títol i cadascun il·lustrat amb les imatges que més els van agradar. El grup d' Aprendre a llegir i a escriure II van treballar el processador de textos i van mecanografiar la informació que podreu llegir a continuació.

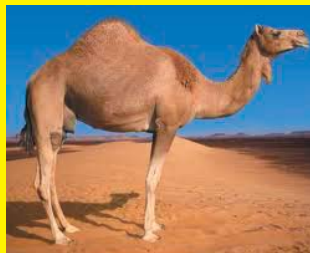
Espero que pugueu gaudir del treball col·lectiu dels i les alumnes amb aquesta petita mostra de la riquesa de la fauna del Marroc, Gàmbia, Senegal i Guinea Conakry.

Elefant Africà

És un mamífer i és l'animal terrestre més gran del món. Viu a les selves i sabanes d'Àfrica. Pot viure més de setanta anys. Mesura entre 2,5 i 4 metres d'alçada i pesa de dos a sis tones. Té una trompa molt útil per olorar, respirar, beure, agafar coses (menjar) i per emetre sons. Tant els mascles com les femelles tenen ullals que usen per cavar i buscar menjar o aigua. Són herbívors: mengen arrels, fruites, escorces i tot tipus de coses relacionades. Poden arribar a menjar uns cent trenta-sis quilograms al dia. L'ivori dels seus ullals atrau a caçadors furtius que han reduït molt les poblacions en alguns llocs. L'elefant africà té les orelles més grans i no es pot domesticar com l'elefant asiàtic. L'elefant de jungla propi de Guinea Conakry és de dimensions més reduïdes.

Dromedari

El seu nom científic és *Camelus dromedarius*. És un rumiant provinent del Nord d'Àfrica i està adaptat per aguantar les temperatures extremes del desert. Els dromedaris fan més de dos metres fins a l'alçada de la gèpica i poden arribar a pesar més de sis-cents quilos. Tenen els ulls i les orelles dissenyats per protegir-se de la sorra. Tenen una única gèpica, a diferència dels camells bactrians que

en tenen dues. En aquesta gèpica emmagatzemen greix que després faran servir com a energia en cas de necessitat. Poden estar entre cinc i set dies sense beure i amb molt poc menjar. Les herbes que mengen els donen suficient aigua per sobreviure. Quan els camells per fi troben aigua, actuen com una mena d'esponja i són capaços de beure més de cent litres en deu minuts. Actualment no hi ha dromedaris salvatges a Àfrica. Els que hi ha estan domesticats i viuen en ramats o són usats com a bèsties de càrrega o com a recurs turístic.

Hipopòtam

El seu nom prové del grec i vol dir cavall de riu. Habita als rius i llacs de l'Àfrica subsahariana. Mesura uns 150 centímetres d'alçada, de tres a cinc metres de llargada i pesa uns mil cinc-cents quilos. Té una pell molt gruixuda i un enorme cap amb una gran boca que pot arribar a mesurar més d'un metre quan s'obre. En canvi, els seus ulls i les seves orelles són petits i queden fora de l'aigua mentre neda. Pot submergir-se i aguantar cinc minuts sense respirar. Pel dia descansen a l'aigua i per la nit surten a menjar herba. En consumeixen més de seixanta quilos al dia. Viuen en grups. Els mascles són territorials i poden ser molt agressius.

Facoquer

És una espècie de senglar també anomenat senglar berrugós per la presència de dues berrugues als costats de la boca. Habita a l'Àfrica subsahariana. Té un gran musell amb dos parells d'ullals. Té una alçada de 75 cm i pesa entre cinquanta i cent quilos. S'alimenta d'arrels, bulbs i tubercles, així com de cucs i insectes. Les femelles viuen en família amb les seves cries.

Senglar

És el parent salvatge del porc domèstic. A diferència del porc té el cos cobert de cerres gruixudes. Viu als boscos de les zones temperades i s'alimenta d'arrels, bulbs i fruits, sobretot glans. També menja petits animals. S'alimenta al capvespre i costa molt de veure durant el dia. Viu en grups familiars. Té una alçada de 65 cm, una llargada de 150 cm i pesa entre cinquanta i cent quilos, essent les femelles més petites que els mascles. Sovint és perseguit pels caçadors que el consideren un important trofeu.

Macaco de Berberia

És l'únic simi que ha sobrepassat el límit dels tròpics arribant al Nord d'Àfrica i, fins i tot, a Gibraltar. Pesa uns tretze quilos i mesura uns 75 centímetres. Els mascles són més grans que les femelles. Són omnívors. Es mouen constantment buscant fruits, fulles, arrels i insectes. Viuen en grups de deu a trenta individus en els boscos de les muntanyes de l'Atlas.

Mandrill

És l'espècie més gran de mico. És natural de l'Àfrica equatorial on viu, bàsicament, als boscos i les selves plujoses en grups d'uns vint individus que conformen colònies de fins a dos-cents cinquanta exemplars. Es reconeixen fàcilment pels colors vermell i blau del seu musell. Els mascles pesen entre vint-i-cinc i cinquanta quilos i les femelles la meitat. Poden arribar a viure trenta anys. S'alimenten de plantes, però també poden menjar petits animals.

Goril·la

Pertany als grans simis. Passen la major part del dia menjant i descansant i per la nit preparen un niu als arbres per dormir. Viuen en grups de cinc a dotze individus, amb un mascle dominant, les seves femelles i els fills joves. Mengem fruites i fulles, segons les zones. Els goril·les mascles poden pesar cent vuitanta quilos i mesurar 1,75 metres. Les femelles pesen la meitat. Tenen els braços més grans que les cames i poden desplaçar-se per les branques dels arbres i també caminar recolzant-se en els braços. Viuen entre trenta i cinquanta anys.

Gasela de Thomson

Les gaseles són petits antílops amb potes llargues i primes que els permeten córrer a gran velocitat, fins a 100 km/h. La gasela de Thomson fa uns 60 cm d'alçada i pesa de vint a trenta quilos. Menja herba i alguna branca. Viuen en ramats de més de cent individus a les sabanes africanes. El color del seu pelatge és marró clar i les parts de sota blanques amb una banda negra. Les seves banyes són llargues i amb una lleugera curvatura. Viuen entre deu i quinze anys, però moltes són caçades per lleons, hienes, babuïns i altres predadors.

Gasela dorcas o comuna

Gasela petita d'uns 60 cm d'alçada i d'entre vint i vint-i-cinc quilos de pes. Té el pèl de color sorrenc i una línia marronosa als flancs, amb el ventre blanc. Té dues banyes d'uns 30 cm en forma de lira. Viu en regions semidesèrtiques del Nord d'Àfrica. Pot passar tota la vida sense beure aigua, obtenint-la de les plantes que menja. Viuen en petits grups. Són una espècie amenaçada per la caça.

Pitó reial

És una serp de l'Àfrica tropical occidental. També se la coneix amb el nom de Pitó bola, perquè s'enrotlla sobre si mateixa fent-se una bola per protegir-se el cap en cas de ser atacada. És negra amb dibuixos daurats o marrons. La panxa és de color clar: blanc o crema. Fa entre un metre i un metre i mig de llargada i pesa aproximadament un quilo i mig. Les femelles són més grans que els mascles. Es reproduïxen per ous, d'un a onze en cada posta. Viu entre vint i trenta anys. És molt tranquil·la. Les pitons, com les boes, no tenen verí i maten a les seves preses enrotllant-se al seu voltant i escanyant-les. Algunes classes de pitó poden arribar als vuit metres de llargada.

Cobra

És una serp verinosa i mortal per a l'home. Habita a les zones tropicals i desèrtiques d'Àsia i Àfrica. Quan estan enfadades o en perill despleguen la caputxa característica a la zona del cap i el coll. S'alimenten d'animals petits, bàsicament ocells i ratolins. Tenen una llargada d'1,75 m. En molts llocs (p. ex. Marràqueix) participen en espectacles en els quals ballen al so d'una flauta o trompeta.

Cocodril del Nil

És un dels gran rèptils. Viu al Nil i als grans rius subsaharians. Pot mesurar sis metres i pesar més de mil quilos. Són carnívors i mengen peixos i altres animals com zebres, antilops, búfals,...Els cocodrils no poden mastegar, de manera que tallen la presa sacsejant-la i trossejant-la amb les seves dents. Els creïxen dents noves per reemplaçar les que es trenquen o es perden. Les fosses nasals d'un cocodril i els seus ulls estan en la part superior del seu cap, permetent-li veure i respirar mentre està a l'aigua. Crien durant l'estació seca en nius que tenen de vint a vuitanta ous incubats per la mare. Poden arribar a viure vuitanta anys. La seva pell és escamosa, dura i seca i és molt apreciada per elaborar cinturons, carteres i bosses de mà, per això és perseguit pels caçadors furtius.

Varà de la sabana

És un membre de la família del sauris, com els llangardaixos. Habita a tot l'Àfrica subsahariana. Fa aproximadament un metre i quinze centímetres de llargada. Té una cua curta i rodona, unes extremitats preparades per excavar, una pell gruixuda i unes dents capaces de trencar i triturar els ossos dels animals dels quals s'alimenta. Són caçats per la seva pell i la seva carn.

Camaleó

Els camaleons son rèptils escamosos, de mida més aviat petita. Hi ha aproximadament cent seixanta espècies de camaleons, distribuïts per diferents hàbitats d'Àfrica i Madagascar, principalment, però també al sud de Portugal i d'Espanya. Els camaleons són famosos per la seva habilitat de canviar de color quan se senten amenaçats o en resposta a canvis de temperatura, llum, etc. Tot i la creença popular, els camaleons no sempre canvien de color per adaptar-se al medi que els envolta. El camaleó té una llengua llarga i enganxosa que projecta cap a l'exterior per caçar insectes vius, grills, llagostes, cuques, cucs... Els dits dels peus estan dividits en dos grups de dos i tres dits que els permeten agafar-se a les branques. Els seus ulls són molt grans i es poden moure en moltes direccions de forma independent un de l'altre.

Un passeig per la Batllòria

Ensenyaments inicials

Les alumnes del grup de l'escola d'adults amb seu a les Casetes de la Batllòria hem volgut fer una passejada pel seu nucli urbà, que conserva les restes arquitectòniques en les quals queda reflectida l'etapa més singular de la seva història. En primer lloc, hem fet un treball previ de recerca d'informació i de lectura a l'aula i, en segon lloc, hem gaudit d'una visita dels edificis batlloriencs més emblemàtics, especialment el de Can Bruguera, rehabilitat recentment per acollir-hi l'Observatori de la Tordera.

Vista exterior de Can Bruguera

Finestres gòtiques

Campanar de l'església des del pati de Can Bruguera

La vila de la Batllòria es va desenvolupar entre els segles XV i XVI, com a centre administratiu del que havia estat el terme municipal de Montnegre. Quan el vell castell de Montnegre es va destruir durant les guerres de remences del segle XV, el senyor de Montnegre va creure millor d'edificar un nou casal a la plana, al costat mateix del camí ral, abans de reconstruir el castell, que estava lluny i era de difícil accés. Aquesta època, que comença cap a 1500 i inclou tot el segle XVI, és la que marca el naixement de la Batllòria com a nucli urbà incipient, ja que s'hi van construir la capella de la Mare de Déu de l'Esperança, el casal dels Gualba i l'Hostal. Els tres edificis van propiciar la formació i el creixement del poble a l'entorn del camí ral medieval.

La resta de cases eren masies, algunes de les quals es van modernitzar. Al final del segle XV, la Batllòria tenia sis cases o masies disperses. Un mestre de cases anomenat Lluís va dirigir l'empenta constructiva d'aleshores, propiciada pels senyors de Montnegre i caracteritzada per la utilització de les finestres lobulades de tradició gòtica.

Església

El camí ral era una via molt transitada perquè unia Barcelona i Girona seguint el traçat de l'antiga via Augusta romana; com que el trajecte entre les dues ciutats era molt llarg, es feia normalment en dos dies i, per aquest motiu, es van anar establint hostals en aquesta zona, que estava a mig camí. Degut a això aquest tram del camí ral es va conèixer en el temps medieval com la ruta dels hostals. L'antic hostel de la Batllòria es conegut com el Ribot i es tracta d'un edifici format per l'hostal o vivenda, un seguit de coberts per als cavalls i carruatges i un ampli pati. La construcció estava envoltada per una alta muralla de protecció i formava un recinte segur per als viatgers del camí ral contra lladres i bandolers.

Hostal el Ribot

L'any 1452 els habitants de la Batllòria es van proposar de construir una capella sota la invocació de la Mare de Déu de l'Esperança i un hospital per acollir-hi pelegrins pobres. El poble va anar creixent a l'entorn de la capella, la qual va esdevenir parròquia l'any 1867. Al costat de l'església, on hi ha la plaça, hi havia hagut l'antic cementiri.

Cases que formaven part del casal dels Gualba

El casal dels Gualba es va construir entre finals del segle XV i el segle XVI i era un gran edifici, amb aires de palau. Els Gualba començaren a anomenar-se barons de Montnegre pels volts de 1520. Per lligams matrimonials els seus successors van ser diferents famílies i la línia successòria acabà amb Maria Manuela de Peguera i de Pedrolo que morí soltera el 1881 i deixà els seus béns a unes monges de Barcelona. Pocs anys després el casal es dividí en diverses cases, com és actualment, i es va vendre. En una d'aquestes cases, la qual s'ha rehabilitat recentment, hi va viure la família Bruguera.

En el segle XVIII hi torna a haver una activitat constructiva a la Batllòria i es va acabant de formar el carrer Major, que actualment encara es conserva. En algunes cases encara hi ha dates que apareixen gravades a la pedra: 1775 (Can Putxa, carrer Major 26), 1790 (Can Domènech, carrer Major 17).

El topònim de la Batllòria és possible que derivi de Vallis Aurea (Vall d'or) o de Vallis Laurea (Vall de llor), però també pot tenir el fonament en la paraula batllia, que designa on hi havia els òrgans de govern del castell de Montnegre.

Pati de Can Bruguera

Façana interior de Can Bruguera

Si voleu fer un passeig per la Batllòria, veureu que en el casc urbà es conserva tot aquest conjunt arquitectònic, situat al carrer Major de la vila.

Agraïm a la Núria Vall-Ilosera, tècnica responsable de les Casetes, per dedicar-nos una part del seu temps a fer la passejada guiada pel nucli antic de la Batllòria el dia 13 de març de 2011.

Fonts: Josep M. Abril, historiador - L'Informatiu núm. 44, 48 i 50 Ajuntament de Sant Celoni

Saps què és l'Identificador Digital?

| Informàtica

Entre els alumnes que realitzen els diferents cursos d'informàtica d'aquest curs 2010-11 al Centre de Formació d'Adults hem passat una enquesta sobre el coneixement que tenien sobre l'ID, o més comunament conegut com a Signatura digital. El resultat ha sigut un desconeixement absolut sobre les prestacions i avantatges que pot tenir el ciutadà mitjançant l'ús que pot fer de l'ID.

Què és idCAT?

L'idCAT garanteix la identitat de les persones a Internet. Permet operar amb diferents administracions assegurant la integritat de les dades que s'envien i la seva confidencialitat. Ens permetrà signar correus, documents electrònics i formularis web. Sense la signatura electrònica els tràmits telemàtics no tenen validesa, ja que la xarxa no ofereix el nivell de seguretat necessari per garantir dades.

Com es pot obtenir?

El ciutadà tindrà dues vies:

- A través del web de l'Agència Catalana de Certificació www.idcat.cat es pot fer la sol·licitud omplint un formulari. A continuació s'informarà sobre les diferents oficines on es podrà identificar personalment amb el document acreditatiu d'identitat. El ciutadà haurà d'anar a qualsevol de les entitats de registre que el sistema li hagi mostrat i, una vegada validada la seva identitat, es generarà automàticament el certificat digital, en el clauer o en programari segons quina sigui l'entitat de registre. Només en cas que el vostre idCAT NO hagi estat generat dins d'un clauer idCAT, es podrà finalitzar el procés instal·lant l'idCAT des del mateix ordinador on va fer la sol·licitud, des de l'opció 3. (Nota: només podreu instal·lar el certificat en l'ordinador des del que s'ha fet la sol·licitud).
- Els ciutadans de Sant Celoni també podran aconseguir el seu idCAT dirigint-se al Safareig on els operadors podran fer-li una prevalidació de les seves dades.

Allà s'introduiran les dades del ciutadà, i aquest darrer, en cas que l'entitat de registre NO lliuri els certificats dins d'un clauer idCAT, haurà d'introduir un codi alfanumèric de quatre dígits que li permetrà autenticar-se a l'hora de fer la instal·lació del certificat. L'operador lliurarà al ciutadà un document de compareixença on hi consta una paraula de pas automàtica per fer la instal·lació dels certificats generats en programari (aquestes dues últimes passes només seran necessàries en cas de tenir el certificat generat en programari, on el ciutadà pot instal·lar-se el seu idCAT, des de l'opció Prevalidació dins l'apartat 3). La instal·lació es podrà fer des de qualsevol ordinador. El ciutadà s'identificarà amb el seu document acreditatiu (NIF o NIE), la paraula de pas automàtica que s'ha generat automàticament al fer la prevalidació i el codi alfanumèric que ha introduït a l'entitat de registre. Un cop introduïdes aquestes dades, es genera el certificat digital i es realitza la instal·lació.

Per a què ens serveix l'idCAT?

Permet operar amb diferents administracions i assegura la integritat i la confidencialitat de les transaccions electròniques que enviem per Internet. Podeu signar correus i documents electrònics i fer operacions amb ells. Així els tràmits per aquestes vies poden tenir validesa oficial, cosa que sense l'idCAT no seria possible. Podem fer un llistat extensíssim sobre els usos que se li pot aplicar a l'idCAT, però si intentem resumir-los podríem dir que són

els tràmits en línia oferts als webs de les diferents administracions públiques.

Es poden fer tràmits en línia a diferents àmbits de l'administració (autonòmic, estatal o local). Els tipus de tràmits s'han classificat en diferents categories: comerç, educació, formació, etc.

Si fem una classificació dels tràmits que es poden fer dins del nostre Ajuntament de Sant Celoni trobem els següents:

Ajuntament de Sant Celoni	
Àmbit	Tipus de tràmit
Documents Personals	Correcció de dades personals
Participació	Bústia de reclamacions, suggeriments i incidències
Tributs i Sancions	Tributs domiciliats
Tributs i Sancions	Presentar un recurs o una instància
Tributs i Sancions	Expedients executius de tributs
Tributs i Sancions	Tributs pendents de pagar
Tributs i Sancions	Multes pagades
Tributs i Sancions	Tributs pagats
Tributs i Sancions	Multes pendents de pagament
Tributs i Sancions	Sol·licitar un ajornament/fraccionament
Tributs i Sancions	Expedients executius de multes

Principals avantatges que aporta aquest dispositiu

- Es pot utilitzar en qualsevol ordinador amb connexió USB.
- Seguretat: l'accés al certificat idCAT està protegit amb paraula de pas, no es pot realitzar una signatura electrònica sense l'autorització de l'usuari, reduint així el perill davant la pèrdua del clauer.
- Ús com a memòria USB de 128 Megabytes: el clauer idCAT també funciona com a memòria USB típica, per tal de transportar els fitxers que l'usuari vulgui.
- Ampliació del clauer idCAT amb altres certificats digitals: amb el programari distribuït juntament amb el clauer idCAT s'hi poden importar altres certificats digitals dels que disposi el ciutadà.

Identitat Digital

Entrevista amb Ansa Boota Bibi

L'Ansa Boota i la Gualba Rojo són alumnes de l'Escola d'Adults, d'Accés a cicles formatius de Grau Mitjà i Grau Superior respectivament. Ambdues participen també en la Casa d'oficis d'atenció a les persones que té lloc a Sax Sala. En el marc d'aquest programa, com a treball de classe, les dues van realitzar aquesta entrevista, essent la Gualba l'entrevistadora i l'Ansa la persona entrevistada, que ens explica qüestions sobre la seva vida i la seva arribada a Catalunya.

Perfil d'Ansa Boota Bibi

Edat: 18 anys

Nascuda a: Thapla Jugerat (Pakistan)

Viu a: Sant Celoni

Estudis: ESO i Formació instrumental

Tens algun record d'infantesa important o que t'agrada recordar?

Tinc el record de quan tenia sis anys, estava molt contenta perquè començava l'escola amb les meves amigues i tenia molta il·lusió per aprendre coses noves.

Tens alguna assignatura pendent?

Bé, més que pendent és un desig, i és que tinc moltes ganes d'anar a Pakistan per veure la meva mare i les meves amigues. També tinc la curiositat de viure en primera persona la situació actual del meu país.

Hi ha algun programa de televisió que t'agradi ?

Sí! Un concurs que fan a TV3 que es diu El diari. M'agrada perquè m'ajuda a aprendre el català d'una manera distreta, original i divertida.

Algun llibre que t'hagi agradat especialment?

Camp de maduixes. M'agrada perquè és un llibre fàcil de llegir i d'entendre i m'agrada molt la història perquè és romàntica i passa en un ambient de naturalesa. He de dir que, en general, m'agraden els llibres de categoria romàntica, ho sóc molt ...

Recordes quan vas arribar a Catalunya?

És clar que sí, era un dia molt especial per a mi. Vaig arribar el dotze d'octubre de l'any 2008. Era un dia

molt assolellat i hi havia molta gent, estava molt contenta i amb ganes de conèixer el país i els seus costums. M'intrigava saber com m'adaptaria, com seria el comportament de la gent d'aquí, estava molt inquieta, molt alerta de totes les coses. Vaig veure moltes coses noves i moltes diferències d'allà on jo havia marxat. Encara no sabia si la vida aquí em seria més fàcil o més difícil.

Què deixaves enrere?

Doncs el més important que deixava era la meva mare i les meves amigues, i bé... és clar que em va fer una mica de llàstima deixar el meu lloc d'origen on havia passat una bona part de la meua vida.

Com és la teua família?

Tinc tres germans i tres germanes, en total som set i jo sóc la mitjana, entre nosaltres parlem en punjabi i rares vegades en català. El català m'ha ajudat molt a l'hora d'adaptar-me i m'agrada molt com a idioma, poso molt interès a l'hora d'aprendre'l. Amb el meu pare parlo urdú i una mica d'anglès. Som musulmans practicants, encara que no massa estrictament. He de dir que la meua família, que no és poca, m'ha recolzat i ajudat sempre que ho he necessitat, estem molt units.

Tu no portes mocador islàmic, què en penses?

Per a mi és molt important la creença musulmana, però crec que a l'hora de vestir-se i portar el mocador si estic aquí a Catalunya no és necessari que el porti, més que res perquè dins la meua cultura intento adaptar-me a la nova en la que m'he traslladat i en

major o menor grau intento ser més d'aquí que d'allà. Si anés al meu país sí que me'l posaria perquè allà em sento còmoda perquè és una cosa d'allà. Sóc una persona que m'adapto allà on vaig o, si més no, ho intento. Tinc molt clares les meves creences, la meua cultura i el meu origen.

D'on et sents ?

Em sento pakistanesa, però m'agrada més la vida a Catalunya, perquè hi ha moltíssimes oportunitats de cara a un futur i no hi ha la meitat de problemes. Podria dir que aquí em sento més lliure de poder ser i arribar a ser la persona que jo vulgui i això em fa sentir bé i tenir ganes de descobrir i fer coses noves.

Quins objectius i quin futur veus per a tu ?

Els meus objectius i el que m'agradaria arribar a fer en un futur seria ser mosso d'esquadra o bé infermera de nens petits. Són dues coses molt diferents, que van molt d'un extrem a l'altre i que no tenen res en comú, però són dues coses que m'agraden, l'una perquè m'agrada molt l'esport i estar tot el dia amunt i avall sense parar i l'altra perquè m'encanten els nens petits i poder ajudar els altres. Això sí, no tinc preferència, les dues coses m'agraden molt.

Homenatge a Santi Santamaria

Enguany Sant Celoni ha perdut una de les seves personalitats més internacionals, en Santi Santamaria. En Santi ha estat un geni de la gastronomia i s'ha mogut entre la més selecta elit de la seva professió, però sempre ha estat vinculat al seu poble i a la vida cultural del municipi.

En els inicis de l'Escola d'Adults, ara fa ja més de vint anys vam poder gaudir de la seva col·laboració en el número 1 d'aquesta mateixa revista amb una entrevista que li van realitzar unes alumnes del centre. Més recentment, també vam comptar amb la seva participació en la *Lectura Marató de Mirall trencat* en l'acte de presentació del número 18 de Suar tinta.

Com a homenatge a la seva persona volem reproduir aquests dos moments en què en Santi Santamaria va formar part de la història d'aquesta revista.

ENTREVISTA A SANTI SANTAMARIA PROPIETARI D' EL RACÓ DE CAN FABES

Anem a començar l'entrevista al senyor Santi Santamaria. En primer lloc, la pregunta que li voldríem fer és: quan va sentir per primera vegada les inquietuds culinàries?

Bé, les inquietuds culinàries penso que comencen a partir que tens un interès per la taula, a partir que t'interessa pel fet del menjar i trobes realment plaer en el que pugui ser l'alimentació diària. A partir que descobreixes gustos nous, textures, perfums que, per les circumstàncies que sigui, en un moment determinat, no te n'havies adonat[...]. Quan va començar la casa, jo llavors compartia la meua feina de dibuixant tècnic en una empresa i vaig obrir el restaurant funcionant només el cap de setmana, és a dir, divendres, dissabte i diumenge i els dies de cada dia funcionava com a "tasca" en la qual se servia pa amb tomàquet, patés, embotits..., d'una manera bastant discreta. És quan jo veig una resposta per part del públic[...] que vaig deixar la feina de dibuixant i em vaig posar a obrir ja el restaurant cada dia: migdia i vespre. Abandonava el que era el concepte de "tasca", el concepte de bar i em dedicava a cuinar cada dia, i han passat deu anys.

I vostè es considera un restaurador avantguardista?

Sí. Jo diria que com tota persona que el que l'interessa és l'evolució de la societat, que l'interessa doncs la progressió d'aquesta societat i s'identifiqui amb les corrents progressistes del propi país, es pot considerar una persona avantguardista.

I quina ha estat la seva formació dins de l'àmbit?

Jo no he treballat mai en cap restaurant ni he estudiat en escoles

d'hostaleria i, en canvi, estic donant conferències constantment en escoles d'hostaleria[...]. Penso que en aquest país, en tota la qüestió gastronòmica hem anat molt endarrerits[...]. És a partir d'aquest coneixement del que s'està fent en els millors restaurants, que jo he volgut traslladar la filosofia professional d'aquestes cases a un poble com Sant Celoni, a El Racó de Can Fabes.

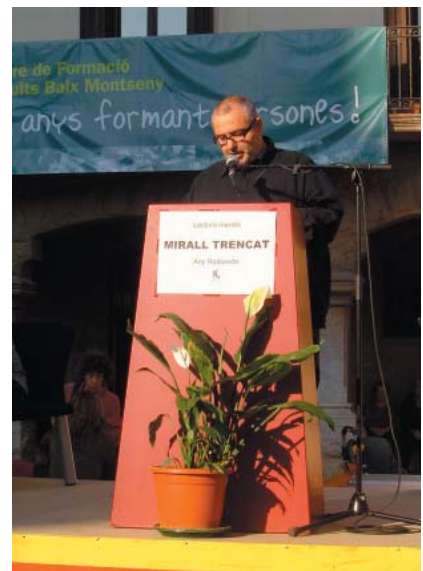
Com definiria la seva cuina?

La meua cuina és una cuina sofisticada, molt mediterrània. Com que ens trobem enmig del mar i la muntanya, al peu del Montseny i a vint minuts d'Arenys de Mar, diria que no és una cuina de l'interior, és una cuina de pas, és una cuina de productes senzills i, alhora, de productes de luxe. Què vol dir això? Vol dir que, per una part, el que intento és treballar amb aquests productes que, pràcticament, estan en desús o són propis de la pagesia i no es troben en comerços, com poden ser uns bons espàrrecs de bosc, ara que comencem la primavera -avui precisament- o bé d'aquí a alguns dies que vindran les rabassoles, les múrgoles; a la tardor, tots els bolets en general[...].

Després, també, penso que la qualitat del producte és la part més fonamental d'una cuina. Vull dir que s'ha de saber escollir, s'ha de saber comprar i, després, el tema de la cuina ja és un percentatge inferior, sobretot saber escollir el producte.

Com definiria el seu moment actual?

El meu moment actual és un moment esplèndid, perquè la nostra tasca és prou reconeguda i té una projecció a nivell d'estat i, fins i tot, a nivell d'Europa[...]. Per una part, aquesta projecció que ja tenim i, per l'altra, veure que hi ha alumnes que quan acaben l'escola d'hostaleria si els pregunten quina seria la seva il·lusió,

Santi Santamaria en la *Lectura Marató de Mirall trencat* 23/04/2008

contesten que la seva il·lusió seria venir a treballar a El Racó de Can Fabes de Sant Celoni, em fan pensar que tenim un bon moment.

Quin és el seu plat preferit?

El meu plat preferit... això és molt complicat. No sóc persona d'un plat, sinó que m'agrada una cuina en conjunt. La meua cuina, la cuina catalana és en la que realment m'hi trobo més bé. També s'ha de tenir molt clar que en cuina hi ha el que és la cuina domèstica i la cuina professional. Són dos conceptes molt diferents. Jo el que no vull és traslladar el que s'està fent en una casa -a casa considero que tothom ha de menjar macarrons, escudella, carn d'olla, albergínies arrebossades, truites d'espàrrecs i botifarra amb mongetes- i el que es fa en un restaurant, on s'han de menjar altres coses.

N'has fet cap de nou plat?

Sí, de plats se'n creen molt pocs, o sigui, no és fàcil crear un plat [...]. Jo he fet uns raviolis amb embolcall de gambes.

Aquest plat que es va fer fa dos anys ha merescut moltíssims elogis per part de la crítica. N'hi ha d'altres. Per exemple, aquest any he fet una "Royal de tòfones" en què hi ha una textura i un gust realment intensíssim, potentíssim, però, de plats realment importants, jo em penso que en faig un a l'any.

Pensa que és reconeguda realment la seva tasca dins dels àmbits de Sant Celoni?

Sí, el nostre restaurant té les portes obertes per a tothom i, com que tinc públic de Sant Celoni que ve a casa meva, em sento més que reconfortant. A nivell institucional també penso que se'ns ha reconegut la nostra tasca, en major o en menor grau, depèn de qui ha estat regentant el consistori, però, en definitiva, aquest reconeixement ha vingut donat per la qualitat i pel coneixement culinari de les persones que han regentat les institucions[...].

Una altra pregunta: Quins són els personatges famosos que han passat per El Racó de Can Fabes? Ens en pot citar algun?

De famosos, en són tots, perquè una cosa són els personatges famosos que surten a les revistes del cor, altres que surten a la premsa diària i d'altres són personatges famosíssims que no surten mai enlloc i que en canvi tothom coneix. Vol dir, doncs, que hi ha banquers, hi ha industrials, hi ha artistes, hi ha músics, hi ha atletes. No es tracta de donar noms concrets. Jo em penso que pràcticament tota la unitat del que és el món de la cultura, de la política i de la indústria, d'altra banda amics meus, són clients amb més o menys assiduitat.

I llavors, l'última pregunta ja...

Unes receptes de cuina?

Una, si pot ser.

Ja en tinc una d'escripta, però de totes maneres el que ara s'ha de fer és anar al bosc a buscar espàrrecs i fer una bona truita. Jo penso que és la recepta més identificable amb el temps que estem.

El meu marit hi va anar el dissabte i en va portar una mica així... Res, molt pocs.

No, però ja n'hi ha.

Aquesta es la recepta que ens ha cedit en Santi Santamaria:

Nom del plat:

ORADA A LA SAL A L'AROMA DE ROMANÍ

Estació:

Primavera-Estiu

Ingredients per a 4 persones:

- Una orada de 2 i 1/2 kg.
- 1 kg. de sal
- oli d'oliva
- una branqueta de romaní
- verdures per guarnir
- una cocotte de ferro colat o de fang.

Elaboració:

En una cocotte de ferro colat hi posarem sal omplint el fons. Tindrem el peix filetejat sense escatar i el posarem damunt el llit de sal pel cantó de la pell. Aromatitzarem la cocotte amb la branqueta de romaní i la mantindrem tapada durant 15 minuts sobre la planxa o dins del forn. Per guarnició: unes bones verdures bullides amb un rajolí d'oliva, que també amanirà l'orada. Si en comptes del romaní són més amants de la farigola, el fonoll, l'orenga, etc., poden substituir el romaní segons el seu gust. És un plat per ser fet i menjat.

GRÀCIES PER LA TEVA COL·LABORACIÓ, SANTI.

Han efectuat l'entrevista les alumnes Cinta Perolada i Alicia Vega del curs d'Accés a la Universitat.
Sant Celoni, març de 1992

Lourdes Estévez - Accés a CF de grau superior

Carlos López - Graduat en educació secundària

Informació del curs

CATALÀ ORAL

Nivell I:

Grup A: dimarts i dijous de 9.30 a 11 h (del 21/09/10 al 10/02/11)
Grup B: dimarts i dijous de 19 a 20.30 h (del 21/09/10 al 10/02/11)

Nivell II:

Grup A: dimarts i dijous de 9.30 a 11 h (del 15/02/11 al 16/06/11)
Grup B: dimarts i dijous de 19 a 20.30 h (del 15/02/11 al 16/06/11)

APRENDRE A LLEGIR I A ESCRIURE

Nivell I:

Grup A: dilluns, dimarts i dijous d'11 a 12.30 h
Grup B: dilluns, dimecres i divendres de 19 a 20.30 h

Nivell II:

Grup A: dilluns, dimarts i dijous de 15 a 17 h
Grup B: de dilluns a dijous de 20.30 a 22 h

PERFECCIONAR LA LECTURA I L'ESCRITURA

Grup A:
dilluns, dimarts i dijous de 15 a 17 h

Grup B: dilluns, dimecres i divendres de 20 a 22 h

CERTIFICAT

de dilluns a divendres de 16 a 17.30 h

ENSENYAMENTS INICIALS:

dilluns, dimecres i divendres de 15 a 16.45 h

GRADUAT EN EDUCACIÓ SECUNDÀRIA:

de dilluns a divendres de 17 a 20 h

FORMACIÓ PER A LA PROVA D'ACCÉS A CICLES FORMATIUS DE GRAU MITJÀ:

dilluns, dimarts i dijous de 17 a 20 h

FORMACIÓ PER A LA PROVA D'ACCÉS A CICLES FORMATIUS DE GRAU SUPERIOR:

Part comuna:

Grup A:
dilluns i dimarts de 18 a 22 h
Grup B:
dilluns i dimarts de 18 a 22 h
Grup C:
dimecres i dijous de 18 a 22 h

Part específica:

Geografia: dimecres de 18 a 20 h
Economia i organització d'empreses: dijous de 18 a 20 h
Física: dimecres de 18.30 a 20.00 h
Biologia: dimecres de 20 a 21.30 h

PREPARACIÓ PER A LA PROVA D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT:

Part comuna:

Grup A: dilluns de 18 a 22 h i dimarts de 20.30 a 22 h
Grup B: dilluns de 18 a 19.30 h i dimarts de 18 a 22 h

Part específica:

Geografia: dimecres de 18 a 20 h
Economia i organització d'empreses: dijous de 18 a 20 h
Física: dimecres de 18.30 a 20.00 h
Biologia: dimecres de 20 a 21.30 h

CASTELLÀ ELEMENTAL:

Nivell I:

dimarts i dijous de 20 a 21.30 h (del 21/09/10 al 10/02/11)

Nivell II:

dimarts i dijous de 20 a 21.30 h (del 15/02/11 al 16/06/11)

ANGLÈS:

Nivell inicial:

dilluns i dimecres de 19.30 a 21 h

Nivell funcional:

Grup A:
dilluns i dimecres de 16.30 a 18 h
Grup B:
dilluns i dimecres de 18 a 19.30 h

INFORMÀTICA:

1r.trimestre

ALFABETITZACIÓ DIGITAL I:

dilluns i dimecres de 18 a 19.30 h (del 22/09/10 al 20/12/10)

ALFABETITZACIÓ DIGITAL II:

dimarts i dijous de 18 a 19.30 h (del 21/09/10 al 21/12/10)

TALLER D'INFORMÀTICA:

Word i Internet

dimarts i dijous de 19.30 a 21 h (del 21/09/10 al 21/12/10)

2n.trimestre

ALFABETITZACIÓ DIGITAL I:

dimarts i dijous de 18 a 19.30 h (de l'11/01/11 al 24/03/11)

ALFABETITZACIÓ DIGITAL II:

dilluns i dimecres de 18 a 19.30 h (del 10/01/11 al 23/03/11).

TALLER D'INFORMÀTICA:

Excel

dimarts i dijous de 19.30 a 21 h (de l'11/01/11 al 24/03/11)

3r.trimestre

ALFABETITZACIÓ DIGITAL II:

dimarts i dijous de 18 a 19.30 h (del 29/03/11 al 16/06/11)

TALLER D'INFORMÀTICA:

Word i Internet

dilluns i dimecres de 18 a 19.30 h (del 28/03/11 al 15/06/11)

DIBUIX I PINTURA:

Grup A:
dimarts de 18.30 a 20.30 h

Grup B:
dijous de 17 a 19.00 h

DADES DE L'ALUMNAT

MATRICULATS		%	
TOTAL HOMES	216	43,4%	
TOTAL DONES	282	56,6%	

NIVELL D'ESTUDIS		%	
Analfabet	30	6,0%	
Sense estudis	74	14,9%	
Estudis primaris	83	16,7%	
Certificat	19	3,8%	
Graduat	60	12,0%	
Eso sense aprovar	44	8,8%	
ESO	36	7,2%	
FP I	26	5,2%	
FP II	12	2,4%	
BUP	4	0,8%	
Batxillerat LOGSE	17	3,4%	
COU	16	3,2%	
CF grau mitjà	40	8,0%	
CF grau superior	3	0,6%	
Universitaris	27	5,4%	
No consta	7	1,4%	

RESIDÈNCIA		%	
Sant Celoni	376	75,5%	
Santa Maria de Palautordera	28	6,8%	
La Batllòria	22	5,1%	
Riells Viabrea	18	4,2%	
Breda	16	5,7%	
Gualba	8	2,3%	
Vallgorguina	6	1,9%	
Campins	5	1,3%	
Cardedeu	4	0,8%	
Hostalric	3	0,8%	
Llinars del Vallès	3	0,8%	
Montseny	2	0,4%	
Arbúcies	2	0,4%	
Canovelles	1	0,4%	
Fogars de Montclús	1	0,4%	
Vilalba Sasserra	1	0,2%	
Fogars de la Selva	1	0,2%	

PROCEDÈNCIA		%	
Estat espanyol	319	64,1%	
Marroc	92	18,5%	
Gàmbia	37	7,4%	
Guinea	11	2,2%	
Equador	7	1,4%	
Romania	6	1,2%	
Colòmbia	4	0,8%	
Senegal	4	0,8%	
Ucraïna	4	0,8%	
Índia	2	0,4%	
Uruguai	2	0,4%	
Afganistan	1	0,2%	
Argentina	1	0,2%	
Brasil	1	0,2%	
Bulgària	1	0,2%	
Cuba	1	0,2%	
Filipines	1	0,2%	
Hondures	1	0,2%	
Lituània	1	0,2%	
Pakistan	1	0,2%	
Portugal	1	0,2%	

SITUACIÓ LABORAL		%	
Treballa	157	31,5%	
Treball domèstic	65	13,1%	
Estudiant	11	2,2%	
Aturat	197	39,6%	
Jubilat/pensionista	54	10,8%	
Altres	2	0,4%	
No consta	12	2,4%	

GRUP D'EDAT		%	
de 16 a 25 anys	152	30,5%	
de 26 a 35 anys	81	16,3%	
de 36 a 45 anys	90	18,1%	
de 46 a 55 anys	66	13,3%	
de 56 a 65 anys	67	13,5%	
més de 65 anys	42	8,4%	

EXALUMNE		%	
Sí	229	46,0%	
No	269	54,0%	

Equip docent

Marcel Fontanillas

Accés a CFGS
Accés a la universitat

Manoli Gallardo

GES
Accés a CFGM
Accés a CFGS
Accés a la universitat

Paqui García

Perfeccionar la lectura i l'escriptura
Certificat
GES
Castellà elemental

Silvia Herranz

Alfabetització digital
Taller d'informàtica: Word i Internet
Taller d'informàtica: Excel
Taller d'Informàtica de Certificat

Ana Navarrete (secretària)

Català oral
Aprendre a llegir i a escriure

Marta Palomé

Anglès nivell inicial
Anglès nivell funcional

Marina Pardo

Perfeccionar la lectura i l'escriptura
Accés a CFGM
Accés a CFGS
Accés a la universitat

Anabel Quiñones

GES
Accés a CFGM
Accés a CFGS
Accés a la universitat

Neus Selga

Català oral
Aprendre a llegir i a escriure
Dibuix i Pintura

M. Antònia Vilarrodona (directora)

Ensenyaments inicials
GES
Accés a CFGM

Matrícules

Català oral	54
Aprendre a llegir i a escriure	59
Perfeccionar la lectura i l'escriptura	31
Certificat	20
Ensenyaments inicials	8
Graduat en educació secundària	39
Prova d'accés a cicles formatius de grau mitjà	21
Prova d'accés a cicles formatius de grau superior	85
Prova d'accés a la universitat per a majors de 25 anys	6
Castellà elemental	39
Anglès nivell inicial	22
Anglès nivell funcional	42
Alfabetització digital	77
Taller de Word i Internet	30
Taller d'Excel	14
Dibuix i pintura	26
total	573

*El nombre de matrícules és superior al d'alumnes (498), ja que un mateix alumne pot estar matriculat a més d'un ensenyament durant el curs. Recompte efectuat amb data de 26 de març de 2011.

Crònica d'activitats

Celebració de la castanyada

Octubre de 2010

El passat 28 d'octubre el CFA va celebrar la festa de la castanyada al nou equipament de Sax Sala. La celebració va tenir lloc a l'espai Fòrum i al pati lateral. Es va portar a terme en diferents franges horàries per tal que hi poguessin participar els i les alumnes dels diferents grups.

Es van menjar productes típics de la festivitat, com panellets, moniatos i castanyes. Els panellets van ser elaborats prèviament per un grup d'alumnes del centre i les castanyes es van torrar in situ amb la col·laboració dels alumnes.

El Nadal a l'Escola d'Adults

22 de desembre de 2010

Com a ambientació de l'Escola d'Adults els alumnes van col·laborar elaborant un arbre de Nadal en el qual es van penjar siluetes decorades de les seves pròpies mans, que contenien desitjos i/o missatges de cara al nou any.

El dia 22 a la tarda a l'espai Fòrum de Sax Sala es va celebrar una festa en la qual diferents alumnes i professors van fer una lectura de tradicions o narracions relacionades amb la festa de Nadal: el tió, l'arbre de Nadal i Sant Nicolau.

Posteriorment vam gaudir d'una xocolatada acompanyada de nades i, per acabar, vam comptar amb l'actuació del grup infantil de percussió de l'Escola de Música.

Participació a la taula rodona de l'Institut Baix Montseny

24 de març de 2011

Les alumnes Isabel Pavo i Patricia Crespo del curs de Graduat en Educació Secundària, i Ansa Boota, del curs de preparació per a la prova d'accés a Cicles Formatius de grau mitjà, van participar a la taula rodona d'orientació als alumnes de quart d'ESO *...I després de l'ESO, què? organitzada per l'IES Baix Montseny.* Juntament amb altres alumnes i representants convidats a la taula, van explicar la seva experiència i entre tots van donar una visió general dels principals itineraris que poden escollir els joves en finalitzar l'etapa educativa obligatòria.

Celebració del Dia Internacional de les Dones

8 de març de 2011

El passat dia 8 de març ens vam reunir un grup d'alumnes i professionals del Centre en un dinar commemoratiu per celebrar el dia Internacional de la dona. L'esdeveniment es va portar a terme al restaurant "Santça" de Sant Celoni on vam gaudir d'un dinar agradable i de bona companyia.

Ajuntament de Sant Celoni